

36-37

38-39-40

Handelingen

41-42-43-44

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1989-1990

Vergaderingen van mei 1990

ONDERZOEK GEWESTPLAN HALLE-VILVOORDE-ASSE
WIJZIGING BRT-STATUUT
BELEIDSBRIEF PERINATALE ZORG
STANDPUNT EXECUTIEVE RAPPORT KONINKLIJK COMMISSARIS MIGRANTENBELEID
DECREETGEVING MONUMENTENZORG
SUBSIDIERING TIL
BIBLIOTHEEKINSPECTIE
OPHEFFEN SUBSIDIERING STICHTING VOOR VERTALINGEN
ORGANISATIE GEZONDHEIDSZORG
FEDERALISERING TOERISTISCH BELEID
TWEDE CONFERENTIE EUROPA VAN DE REGIO'S
ORGANISATIE VOLGEND SCHOOL- EN ACADEMIEJAAR
WERKING VLAAMSE ADMINISTRATIE EN AMBTENARENSTATUUT
CONCENTRATIE KANSARMOEDE
AANWIJZING WOONNOODGEBIED
AFVAL- EN EMISSIEPREVENTIEBELEID
INHAALBONIFICATIE GEMEENTELIJKE AMBTENAREN
AANSLAGEN JOODSE BEGRAAFPLAATSEN
JACHTDECREET
LAATTIJDIGE BETALINGAANNEMERS
VERKEERSONVEILIGHEID R 16 TEMSE-BREENDONK
NOTA MIGRANTENBELEID
VERKEERSVEILIGHEID
FINANCIERING ONDERWIJSTEKORT FRANSE GEMEENSCHAP
REGLING ZELFSTANDIG WONEN ADL-CLUSTERS
KLEIN CHEMISCH HUISAFVAL
VASTE OEVERVERBINDING WESTERSCHELDE
BOSDECREET

Inhoud

Nr. 36 Woensdag 2 mei 1990 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1363

Onderzoek naar taalgroep en woonplaats, blz. 1363

Begrotingen

Indiening en verwijzing, blz. 1363

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1363

Beleidsbrief

Indiening en verwijzing, blz. 1364

Verzoekschriften

Indiening en verwijzing, blz. 1364

Kennisgeving van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1364

Schriftelijke vragen (Regl. art. 74)

Indiening, blz. 1364

Verslag van de Commissie van Onderzoek over het Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse

— 115 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 1364

Sprekers : de heren R. Van Rompaey, verslaggever, M. Van houtte, verslaggever, W. Cortois, J. Timmermans, L. Dhoore

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie

— 306 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 12

Algemene bespreking, blz. 1376

Sprekers : de heren M. Bartholomeussen, verslaggever, A. Denys

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1378

Nr. 37 Woensdag 2 mei 1990 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1379

Samenstelling van Commissies

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 1379

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie

— 306 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 12

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1379

Sprekers : de heren A. Denys, E. Van Rompuy, Minister P. Dewael, de heren A. De Beul, W. Seeuws, P. Chevalier, W. Verreycken

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1390

Sprekers : de heren A. Denys, M. Didden, Minister P. Dewael, de heren A. De Beul, E. Van Rompuy

Beleidsbrief Perinatale zorg, ingediend door de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden

— 297 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 1395

Sprekers : de heer J. Van der Sande, verslaggever, Minister H. Weckx, de heren W. Peeters, L. Hancké

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van mevrouw M. Vogels tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over het uitblijven van een standpunt van de Vlaamse Executieve met betrekking tot het rapport van de Koninklijke Commissaris voor het Migrantenbeleid, blz. 1403

Sprekers : mevrouw M. Vogels, Minister J. Lenssens

Interpellatie van de heer A. De Beul tot de heer L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de stand van de decreetgeving inzake de monumentenzorg, blz. 1409

Sprekers : de heer A. De Beul, Minister L. Waltmiel

Interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het in uitzicht gesteld stopzetten van de subsidiëring van het Toneelgezelschap Ivonne Lex, blz. 1412 (Verdaging)

Interpellatie van de heer A. De Beul tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het uitblijven van het uitvoeringsbesluit van de Vlaamse Executieve houdende de organisatie van de in het bibliotheekdecreet bepaalde inspectiedienst, blz. 1412

Sprekers : de heer A. De Beul, Minister P. Dewael

Interpellatie van de heer A. De Beul tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het opheffen van de subsidiëring van de Stichting voor Vertalingen, blz. 1414

Sprekers : de heren A. De Beul, G. Verhaegen, Minister P. Dewael

Interpellatie van de heer E. De Groot tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over de programmering van ziekenhuizen en het gebrek aan RVT-bedden, blz. 1418 (Intrekking)

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1418

Nr. 38 Donderdag 3 mei 1990

Berichten van verhindering, blz. 1419

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over een oneigenlijke toepassing van de procedure inzake ruimtelijke ordening met miskenning van de Gemeente Kontich, blz. 1419

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de investering in het openbaar vervoer in het Gentse in 1990, blz. 1421

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het stopzetten van de selectieve glasophaling in Vlaanderen door een Franse firma, blz. 1422

Actuele vraag van de heer J. Cuyvers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het lekken van olietanks en tanks van benzinstations, blz. 1422

Actuele vraag van de heer C. Marchand tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de waterzuivering aan de Westkust, blz. 1424

Actuele vraag van mevrouw N. Maes tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de wijze waarop de Vlaamse Gemeenschap in TV-programma's en -coproducties wordt kenbaar gemaakt, blz. 1425

Actuele vraag van mevrouw A.M. Neyts-Uytbroeck tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over pogingen om de uitzending van een aflevering van het TV-programma Tien voor Taal te beletten, blz. 1426

Actuele interpellatie (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer J. Loones tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over een verklaring van de Voorzitter van het Vlaamse Commissariaat-Generaal voor Toerisme omtrent federalisering van het toeristisch beleid, blz. 1426

Sprekers : de heren J. Loones, L. Dierickx, W. Content, Minister P. Dewael

Mededeling van de Vlaamse Executieve
Mededeling van de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, betreffende de Tweede Conferentie van het Europa van de Regio's gehouden te Brussel op 24 en 25 april 1990

Debat, blz. 1430

Sprekers : Minister G. Geens, de heren A. Denys, H. Suykerbuyk, L. Dierickx, W. Luyten, L. Hancké, W. Verreycken

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie. Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie
— 306 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 12

Aangehouden stemmingen, blz. 1439

Sprekers : de heren A. De Beul, W. Luyten, J. Geysels, A. Denys

Hoofdelijke stemming, blz. 1441 (Verdaging)

Spreker : de heer G. Verhaegen

Motie van aanbeveling van de heer J. Geysels tot besluit van de op 18 april 1990 door de heer W. Van Durme gehouden interpellatie tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de verhoging van het inschrijvingsgeld in het hoger onderwijs buiten de universiteit
— 330 (1989-1990) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1431 (Verdaging)

Sprekers : de heren E. Baldedwijn, G. Verhaegen, L. Hancké

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer E. Beysen tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de problemen met betrekking tot de organisatie van het volgend school- en academiejaar, blz. 1442

Sprekers : de heer E. Beysen, Minister D. Coens

Interpellatie van de heer R. Van Hooland tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het administratief en geldelijk statuut van de Vlaamse ambtenaren alsmede de werking van de nieuwe Vlaamse administratie, blz. 1448 (Verdaging)

Interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de ontwikkeling en de concentratie van de kansarmoede in de grote steden en centrumsteden, blz. 1448

Sprekers : de heren L. Hancké, M. Van Peel, J. Geysels, Minister L. Van den Bossche

Moties van aanbeveling, blz. 1458

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1458

Nr. 39 Donderdag 17 mei 1990
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1459

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1459

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1459

Overneming, blz. 1459

Beleidsbrieven

Indiening en verwijzing, blz. 1460

Verslag

Indiening, blz. 1460

Jaarverslag

Indiening, blz. 1460

Verzoekschriften

Indiening en verwijzing, blz. 1460

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1460

Schriftelijke vragen (Regl. art. 74)

Indiening, blz. 1460

Ontwerp van decreet betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen
— 334 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1460

Sprekers : de heren F. Aerts, verslaggever, J. Laverge, M. Capoen, G. Janzegers, Minister T. Kelchtermans, de heer Jozef Bosmans

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1467

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer M. Olivier tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het besluit van de Vlaamse Executieve van 3 mei 1990 tot aanwijzing van de steden en gemeenten waar een woonnoodgebied kan worden afgebakend, blz. 1468

Sprekers : de heer M. Olivier, Minister G. Geens, de heren A. Denys, J. Laverge

Motie van aanbeveling, blz. 1472

Interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het in uitzicht gesteld stopzetten van de subsidiëring van het Toneelgezelschap Ivonne Lex, blz. 1472

Sprekers : de heer L. Hancké, mevrouw N. Maes, Minister P. Dewael

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1481

Bijlage – Vraag om uitleg (Regl. art. 20)
Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vraag om uitleg van mevrouw F. Brepoels aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting in verband met het niet-heropstarten van een waterzuiveringsstation in de gemeente Zonhoven, blz. 1483

Nr. 40 Donderdag 17 mei 1990
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1487

Voorstel van resolutie van de heer P. Van Grembergen c.s. betreffende de recente aanslagen op Joodse begraafplaatsen in Frankrijk
— 343 (1989-1990) — Nr. 1

Indiening en voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1487

Spreker : de heer A. De Beul

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer H. Van Dierden tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de precieze afspraken in verband met het bedrijf PRB, blz. 1487

Actuele vraag van de heer L. Peeters tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de gevolgen van de richtnota van de Minister voor een mogelijke vestiging van een industrieterrein in de deelgemeente Westrode te Meise-Wolvertem, blz. 1489

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1490

Actuele vragen (Regl. art. 75) (Voortzetting)

Actuele vraag van de heer M. Desutter tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het gevraagde SERV-onderzoek betreffende het economisch belang van het toerisme in Vlaanderen, blz. 1490

Actuele vraag van de heer A. De Beul tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over het te koop stellen van het Instituut Bunge te Antwerpen en het niet toewijzen ervan aan het Ballet van Vlaanderen, blz. 1490

Actuele vraag van de heer W. Peeters tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de studierondvaart van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve naar aanleiding van dijkversterkingswerken aan de

Schelde en grote infrastructuurwerken in het Waasland en de streek van Dendermonde, blz. 1492

Actuele vraag van de heer W. Peeters tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de verkeershinder veroorzaakt door de herinrichting van het kruispunt Duivenhoek te Elversele-Temse

Actuele vraag van mevrouw M. De Meyer tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de herinrichtingswerken aan het kruispunt Duivenhoek te Elversele-Temse, blz. 1493

Actuele vraag van de heer L. Peeters tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de bouw van een verbrandingsoven in Vlaams Brabant, blz. 1494

Actuele interpellatie (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer J. Cuyvers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, en de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over subsidiëring van het PRO-SA-project in het kader van een algemeen afval- en emissiepreventiebeleid, blz. 1496
Sprekers : de heer J. Cuyvers, Minister N. De Batselier, Minister T. Kelchtermans

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer E. De Groot tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over de programmering van ziekenhuizen en het gebrek aan RVT-bedden, blz. 1499

Sprekers : de heer E. De Groot, Minister H. Weckx

Interpellatie van de heer F. Vermeiren tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de weigering om Vlaamse gemeenten de inhaalbonificatie te laten toekennen in de vorm van geschenkcheques, blz. 1502

Sprekers : de heren F. Vermeiren, J. Ansoms, L. Peeters, E. Van Vaerenbergh, Minister L. Van den Bossche

Voorstel van resolutie van de heer P. Van Grembergen c.s. betreffende de recente aanslagen op Joodse begraafplaatsen in Frankrijk
- 343 (1989-1990) - Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1507

Bespreking, blz. 1507

Sprekers : de heren P. Van Grembergen, W. Verreycken, A. Denys, F. Dewinter, J. Geysels, L. Hancké, J. De Seranno

Hoofdelijke stemming, blz. 1508

Spreker : mevrouw M. Vogels

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende

het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie

- 306 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 12

Hoofdelijke stemming, blz. 1510

Sprekers : de heren A. Denys, H. Van Dienderen

Ontwerp van decreet betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen
- 334 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmings, blz. 1510

Sprekers : de heren E. De Groot, A. Denys

Hoofdelijke stemming, blz. 1512

Spreker : de heer G. Janzegers

Motie van aanbeveling van de heer J. Geysels tot besluit van de op 18 april 1990 door de heer W. Van Durme gehouden interpellatie tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de verhoging van het inschrijvingsgeld in het hoger onderwijs buiten de universiteit
- 330 (1989-1990) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1513

Motie van aanbeveling van de heren L. Hancké, G. Verhaegen, M. Van Peel, E. Baldewijns en A. De Beul tot besluit van de op 3 mei 1990 door de heer L. Hancké gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de ontwikkeling en de concentratie van de kansarmoede in de grote steden en centrumsteden
- 335 (1989-1990) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1514

Sprekers : de heren E. De Groot, J. Geysels

Motie van aanbeveling van de heer J. Cuyvers tot besluit van de op 3 mei 1990 door de heer L. Hancké gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de ontwikkeling en de concentratie van de kansarmoede in de grote steden en centrumsteden
- 336 (1989-1990) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1516

Interpellaties (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer R. Van Hooland tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het administratief en geldelijk statuut van de Vlaamse ambtenaren alsmede de werking van de nieuwe Vlaamse administratie, blz. 1517

Sprekers : de heer R. Van Hooland, Minister L. Van den Bossche

Interpellatie van de heer E. Beysen tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over

de laattijdige betaling van aannemers, blz. 1523

Sprekers : de heren E. Beysen, J. De Seranno, Minister J. Sauwens

Interpellatie van de heer J. Van Eetvelt tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de onveilige toestand op de R 16 tussen Temse en Breendonk en de toestand van de Scheldebrug aldaar, blz. 1525

Sprekers : de heer J. Van Eetvelt, mevrouw M. De Meyer, Minister J. Sauwens, de heer J. De Seranno

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1528

Nr. 41 **Dinsdag 29 mei 1990**

Berichten van verhindering, blz. 1529

Mededeling van de Voorzitter, blz. 1529

Nota migrantenbeleid van de Vlaamse Executieve, ingediend door de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin
- 193 (1988-1989) - Nrs. 1 tot 7

Bespreking, blz. 1529

Sprekers : de heer A. Deneir, verslaggever, Minister J. Lenssens, de heren M. Van Peel, W. Peeters, mevrouw M. Vogels, de heren G. Annemans, L. Hancké, Minister D. Coens, de heer A. Denys

Moties van aanbeveling, blz. 1554

Voorstel van resolutie van de heer D. Vervaeke c.s. betreffende de bevordering van de verkeersveiligheid op de Vlaamse wegen
- 225 (1988-1989) - Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 1554

Sprekers : de heren H. Candries, J. Ansoms, A. Denys

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1555

Nr. 42 **Woensdag 30 mei 1990**

Berichten van verhindering, blz. 1557

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1557

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1557

Beleidsbrief

Indiening en verwijzing, blz. 1557

Verslagen

Indiening, blz. 1557

Moties

Indiening en verwijzing, blz. 1558

Schriftelijke vragen (Regl. art. 74)

Indiening, blz. 1558

Actuele interpellatie (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer A. Denys tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het voorstel van de Franse Gemeenschap om haar onderwijstekort te financieren via nieuwe nationale middelen, blz. 1558

Sprekers : de heren A. Denys, E. Van Rompuy, Minister G. Geens

Motie van aanbeveling, blz. 1564

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie

— 306 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 12

Verzoek tot verwijzing naar de Commissie, blz. 1564

Sprekers : de heren A. Denys, E. Van Rompuy

Tweede lezing, blz. 1566

Sprekers : de heren A. De Beul, W. Seeuws, W. Luyten

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer H. Lauwers tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de nakende regeling inzake zelfstandig wonen voor fysiek gehandicapten in de ADL-clusters, blz. 1567

Sprekers : de heren H. Lauwers, J. Van der Sande, Minister J. Lenssens

Interpellatie van de heer J. Caudron tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het aangekondigde plan tot ophaling en verwerking van het klein chemisch huisafval, blz. 1571

Sprekers : de heren J. Caudron, J. Sleetckx, J. Cuyvers, Minister T. Kelchtermans

Motie van aanbeveling, blz. 1577

Interpellatie van de heer J. De Bremaeker tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de vaste oeververbinding over de Westerschelde en de gevolgen ervan voor Vlaanderen en Gent, blz. 1577

Sprekers : de heren J. De Bremaeker, W. Seeuws, E. Flamant, Minister J. Lenssens

Motie van aanbeveling, blz. 1581

Regeling van de werkzaamheden, blz.

1581

Nr. 43

Donderdag 31 mei 1990
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1583

Ontwerp van bosdecreet

— 261 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 14

Voorstel van decreet van de heer J. Timmermans C.S. houdende regeling van het behoud, de bescherming, de aanleg en het beheer van bossen

— 167 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1583

Sprekers : de heren J. De Seranno, verslaggever, F. Aerts, R. Daems, J. Timmermans, Minister T. Kelchtermans, de heren J. Cuyvers, M. Capoen, Jozef Bosmans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1602

Nr. 44

Donderdag 31 mei 1990
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1603

Mededeling van de Voorzitter, blz. 1603

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer P. Chevalier tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over een mogelijke bescherming van het KB-gebouw in de Vlamingstraat te Brugge, blz. 1603

Actuele vraag van de heer J. De Roo tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over het beleid met betrekking tot de impulsgebieden, blz. 1604

Actuele vraag van de heer G. Janzegers tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over het niet uitbetalen door de ARGO van gelden bestemd voor de lonen van het personeel van de SABMO's, blz. 1605

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de sanerings- en herstructureringsplannen voor de Rijksuniversiteit Gent, blz. 1606

Actuele vraag van de heer G. Janzegers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het mogelijk heropstarten van een vetsmelterij en beenmaalterij in Rillaar, blz. 1607

Actuele vraag van de heer L. Vanhorenbek tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de beslissing tot opeising van het bedrijf Baert-Verlee te Rillaar, blz. 1608

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het inzamelen en ophalen van glas in gemeenten, blz. 1609

Actuele vraag van de heer H. Van Dierden tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de resultaten van het ministerieel onderzoek naar de ketenvorming bij vrije radio's, blz. 1610

Actuele vraag van mevrouw M. De Meyer tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over de houding van de Vlaamse Executieve ten opzichte van de Zesde Internationale Aidsconferentie in San Francisco, blz. 1611

Actuele vraag van de heer J. Cuyvers tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over maatregelen om het tabaksverbruik te verminderen, blz. 1612

Actuele vraag van de heer G. Annemans tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het vernielen van provinciale borden in Voeren

Actuele vraag van mevrouw F. Brepoels tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, en de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het beschadigen en verwijderen van borden aan de Limburgse provinciegrens in Voeren, blz. 1613

Actuele vraag van de heer C. Lisabeth tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over een nieuw dossier in verband met een slibstortplaats in de Callemoeievijver te Nazareth, blz. 1614

Actuele vraag van de heer A. Deneir tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de plotse sluiting van het sas te Astene en de daardoor ontstane milieuhinder, blz. 1615

Actuele vraag van de heer J. De Seranno tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de in uitzicht gestelde aanleg van een nieuw fietspad langs de gewestweg Herentals-Lichtaart, blz. 1615

Actuele vraag van de heer H. Coveliers tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de betrokkenheid van de Vlaamse Executieve bij het misdaadbeleid van de nationale Regering, blz. 1616

Actuele vraag van de heer H. Van Dierden tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het STT-tracé ten noorden van Antwerpen, blz. 1617

Ontwerp van bosdecreet

- 261 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 14

Voorstel van decreet van de heer J. Timmermans c.s. houdende regeling van het behoud, de bescherming, de aanleg en het beheer van bossen

- 167 (1988-1989) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1618

Sprekers : Minister T. Kelchtermans, de heer J. Cuyvers

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1621

Sprekers : de heren R. Daems, J. De Seranno, J. Cuyvers, H. Suykerbuyk, G. Beerden, Minister T. Kelchtermans, Minister G. Geens

Hoofdelijke stemming, blz. 1646

Sprekers : de heren J. Cuyvers, R. Daems, J. De Seranno, Jozef Bosmans, J. Timmermans

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende

het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie

- 306 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 12

Procedure, blz. 1649

Spreker : de heer A. Denys

Tweede lezing, blz. 1649

Sprekers : de heren A. De Beul, G. Verhaegen, A. Denys, H. Van Dienderen, L. Hancké, W. Verreycken

Hoofdelijke stemming, blz. 1654

Sprekers : de heren A. De Beul, H. Van Dienderen, W. Verreycken, G. Anne-mans

Mededeling van de Voorzitter, blz. 1656

Voorstel van resolutie van de heer D. Vervaeke c.s. betreffende de bevordering van de verkeersveiligheid op de Vlaamse wegen

- 225 (1988-1989) - Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1656

Motie van aanbeveling van de heer J. Laverge c.s. tot besluit van de op 17 mei 1990 door de heer M. Olivier gehouden interpellatie tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het besluit van de Vlaamse Executieve van 3 mei 1990 tot aanwijzing van de steden en gemeenten waar een woonnoodgebied kan worden afgebakend

- 344 (1989-1990) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1657

Sprekers : de heren J. Laverge, G. Verhaegen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1658

Rechtzetting, blz. 1658

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

- *De vergadering wordt geopend om 10 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

A. Steverlyncx ; gezondheidsredenen.

H. Adriaenssens, F. Cauwenberghs, P. Chevalier, H. Suykerbuyk, E. Vankeirsbilck, G. Verhaegen ; buitenslands.

J.P. Pillaert ; ambtsverplichtingen.

C. Moors ; familieverbindingen.

ONTWERPEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende regeling tot erkenning van de uitzendbureaus in het Vlaamse Gewest

- 337 (1989-1990) - Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Economie, Energie en Tewerkstelling.

- Ontwerp van decreet tot instelling van een Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn - 340 (1989-1990) - Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn en Gezondheid.

VOORSTELLEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : Het volgende voorstel van decreet werd ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer F. Aerts c.s. houdende vaststelling van erkenningsnormen voor een voorlichtingsdienst zoals bedoeld bij artikel 2 van de wet van 3 april 1990 betreffende de zwangerschapsafbreking - 338 (1989-1990) - Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Welzijn en Gezondheid.

Overneming

De Voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden, wat wijlen de heer D. Vervaeke betreft, overgenomen door de heer E. Van Vaeckenbergh :

- Voorstel van decreet van de heer D. Vervaeke c.s. houdende regeling van het gebruik van de talen

in het basisonderwijs in het Nederlandse taalgebied

- 146 (BZ 1988) - Nr(s). 1 (en 2).

- Voorstel van decreet van de heer D. Vervaeke c.s. houdende wijziging van het besluit van de Vlaamse Executieve van 7 november 1984 tot reglementering van het huurstelsel betreffende de woningen die aan de door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting, erkende vennootschappen **Of** aan de Nationale Maatschappij zelf toebehoren - 214 (1988-1989) - Nr. 1.

Voorstel van decreet van de heer D. Vervaeke en mevrouw N. Maes c.s. houdende invoering van het statuut van de leraars middenstandopleiding - 233 (1988-1989) - Nr. 1.

- Voorstel van decreet van de heer D. Vervaeke c.s. houdende oprichting van integratiebevorderende basisscholen - 237 (1988-1989) - Nr. 1.

- Voorstel van decreet van de heer D. Vervaeke c.s. houdende regeling van beheerovereenkomsten ter bescherming en herstel van natuur en landschap - 276 (1989-1990) - Nr. 1.

- Voorstel van decreet van de heren H. Suykerbuyk en D. Vervaeke c.s. houdende de mogelijkheid voor de gemeenten het woonrecht aan bepaalde voorwaarden te onderwerpen - 302 (1989-1990) - Nr. 1.

BELEIDSBRIEVEN

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende beleidsbrieven werden ingediend :

- Beleidsbrief 60 + perspectief – Het ouderenbeleid in de jaren negentig, ingediend door de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin - 339 (1989-1990) - Nr. 1. Verwezen naar de Commissie voor Welzijn en Gezondheid.
- Beleidsbrief Regionale luchthavens Vlaanderen – Aanzet tot een Vlaams luchtvaartbeleid, ingediend door de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer - 341 (1989-1990) - Nr. 1. Verwezen naar de Commissie voor Openbare Werken en Verkeer.

VERSLAG

Indiening

De Voorzitter : Het volgende verslag werd ingediend :

- door de heer F. Aerts namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud over het ontwerp van decreet houdende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen - 334 (1989-1990) - Nr. 2.

JAARVERSLAG

Indiening

De Voorzitter : Het volgende jaarverslag werd ingediend :

- Jaarverslag 1989 van de Vlaamse Interuniversitaire Raad. Dit jaarverslag ligt ter inzage bij

het Secretariaat van de Raad, Afdeling Openbare Vergadering.

VERZOEKSCHRIETEN

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende verzoekschriften werden ingediend :

- Verzoekschrift van de heer J. Cuipers betreffende de onderhandelingspositie van de Vlaamse partijen bij de totstandkoming van de derde fase van de staatshervorming - 6 (1989-1990). Verwezen naar de Commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften.
- Verzoekschrift van de heer E. Krekels en mevrouw A. Anthonissen-Van Oekel namens het Oudercomité Sint-Jan Berchmanscollege te Westmalle betreffende de noodzaak aan evaluatie van het eenheidstype in het secundair onderwijs - 7 (1989-1990). Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs en Vorming.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De Voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof werden ingediend :

- Kennisgeving van het Arbitragehof betreffende de prejudiciële vraag gesteld door het Hof van Cassatie bij arrest van 2 maart 1990 in zake Verryt M. tegen Van Calster Chr. en consorten - Rolnummer 183.
- Kennisgeving van het Arbitragehof betreffende de prejudiciële

vraag gesteld door de Raad van State bij arrest van 30 maart 1990 - Rolnummer 186.

- Kennisgeving van het Arbitragehof betreffende de prejudiciële vraag gesteld door de rechtbank van eerste aanleg te Brussel bij vonnis van 23 maart 1990 - Rolnummer 187.

Deze kennisgevingen liggen ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Openbare Vergadering.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (Regl. art. 74)

Indiening

De Voorzitter : Schriftelijke vragen werden ingediend door :

- de heren J. Ansoms, Jos Bosmans, Jozef Bosmans, mevrouw F. Brepoels, de heren W. Cortois, J. Cuyvers, A. De Beul, H. De Loor, A. Denys, J. De Roo, M. Desutter, I. Egelmeers, J. Geyssels, G. Janzegers, A. Laridon, mevrouw O. Lefeber, de heren C. Lisabeth, J. Loones, mevrouw N. Maes, de heren C. Marchand, M. Olivier, mevrouw M. Panneels-Van Baelen, de heren L. Peeters, H. Suykerbuyk, J. Timmermans, mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche, de heren J. Valkeniers, H. Van Dienderen, P. Van Grembergen, R. Van Hooland, L. Vanhorenbeek, E. Vankeirsbilck, A. Van Nevel, T. Van Parys, E. Van Vaerenbergh, H. Van Wambeke, F. Vermeiren, mevrouw M. Vogels.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen - 334 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het

Voorzitter

ontwerp van decreet betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Aerts, verslaggever, heeft het woord.

De heer F. Aerts, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ingevolge het artikel 131 van 22 december 1989 houdende fiscale bepalingen wordt vanaf 1 juni 1990 geen nationale taks meer geheven op de afgifte van jachtverloven. Ook de regelingen van de taks op de afgifte van jachtvergunningen werden door deze wettelijke bepalingen opgeheven. Het is aangewezen dat men vanaf 1 juni 1990 de afgifte van jachtverloven en -vergunningen regelt bij wijze van een decreet van het Vlaamse Gewest. Die materie is dan ook het voorwerp van het voorliggende ontwerp van decreet.

Bij de toelichting van zijn ontwerp in de Commissie heeft de bevoegde Minister enkele markante gegevens uit dat ontwerp voorgedragen waar ik even verder op inga.

In de eerste plaats is er het begrip „wederkerigheid” Artikel 2 van het decreet bepaalt dat er een wederkerigheid mogelijk is tegenover het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest. Het is inderdaad verkieslijk dat jachtverloven, die worden afgeleverd in een bepaald Gewest, ook geldig zijn in de andere Gewesten. Dit is uiteraard alleen mogelijk indien de andere Gewesten dit wederkerigheidsbeginsel aanvaarden.

In het artikel 3 werd een nieuwigheid ingevoerd, namelijk de verantwoordelijkheid van de houder van een jachtverlof ten overstaan van zijn gasten. Aan de houder van het jachtverlof wordt opgedragen ervoor te zorgen dat zijn gasten, die niet woonachtig zijn in het Vlaams Gewest, in het bezit zijn van een jachtvergunning. In geval van overtreding zijn niet alleen de gasten, maar ook de gastheer strafbaar.

In hetzelfde artikel wordt tevens

duidelijk dat alleen een jachtvergunning of een jachtverlof kan worden afgeleverd aan personen die slagen in een jachtexamen.

Artikel 4 handelt over de vastgestelde bedragen die in het Vlaams Gewest worden geïnd. Hierin wordt uiteengezet op welke wijze men aan de hand van het advies van de Raad van State is overgegaan van een oorspronkelijk voorziene retributie naar een werkelijke belasting ten voordele van het Vlaamse Gewest.

Artikel 5 regelt de bestemming van de opbrengsten van deze belasting. Deze worden rechtstreeks gestort in het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur, beter gekende als het MINA-Fonds.

Na de uiteenzetting van de Minister werd een vrij geanimeerd debat gevoerd, waaruit ik een viertal punten wens toe te lichten.

Meerdere leden van de Commissie vroegen zich af of het niet beter ware geweest het voorliggende ontwerp van decreet samen met de voorgenomen wijzigingen van de jachtwet te behandelen. De Minister heeft erop aangedrongen dat men geen verband zou leggen tussen het huidige decreet en de voorgenomen wijzigingen van de jachtwet omdat de inning van de belastingen, verbonden aan het afgeven van de jachtverloven en -vergunningen dringend diende te worden geregeld om nog tijdig de belastingen voor het jachtseizoen 1990-1991 te kunnen innen. De Minister heeft zeer terecht gepleit voor de continuïteit van deze wettelijke bepalingen. De Minister zei ook dat hij dit decreet nodig had om een aantal voorlopige maatregelen te treffen in uitvoering van het decreet, maatregelen die op 1 juni 1990 in werking moeten treden.

Het tweede thema betrof de tarieven. Ter zake zijn er verscheidene uiteenzettingen geweest om aan te tonen dat deze tarieven toch aan de hoge kant liggen. Er werd verwezen naar de tarieven die in het buitenland van toepassing zijn, onder meer in Nederland, Groot-Brittannië, de Duitse Bondsrepubliek en Frankrijk. Men maakte een vergelijking met het

voorgenomen tarief van 6.000 frank voor een jachtverlof.

Andere sprekers hebben erop gewezen dat men beter het advies van de Hoge Jachtraad zou hebben gevolgd, advies dat een halvering van het huidige voorziene tarief voorstelt. Bovendien zeggen andere sprekers dat men een bijkomende belasting mag verwachten die door de provincie kan – en wellicht zal – worden geheven. Daarnaast zal er ook een bijkomende belasting door de gemeenten worden geheven zodat het tarief voor het jachtverlof 9.000 à 10.000 frank zou kunnen bedragen. Mocht die bijkomende gemeente- en provinciebelasting geheven worden, dan wordt er in elk geval gepleit voor éénvormigheid van het bedrag van die belasting en zeker voor een beperking van deze bijkomende belasting.

In antwoord op het eerste punt, met name het bedrag van het tarief, zegt de Minister dat het tarief niet werd verhoogd maar gebleven is zoals het vorig jaar was. De Minister verwijst naar wat in Wallonië gebeurt, het Waalse Gewest dus, waar de tarieven gevoelig werden verhoogd.

Over het punt van de éénvormigheid van de beperking van de bijkomende gemeente- en provinciebelasting zegt de Minister dat volgens de Raad van State deze materie tot de nationale bevoegdheid behoort en dat het Vlaamse Gewest geen bevoegdheid heeft om tussen te komen in het al dan niet heffen of in de vaststelling van het bedrag van de gemeente- of provinciebelastingen.

Een andere spreker zegt dat er toch een probleem is wanneer een jachtgebied de grenzen van een Gewest overschrijdt. Het probleem van de overlapping van de grenzen door een jachtgebied, wanneer de jager twee verloven moet betalen wil hij zijn jachtgebied bejagen, zowel aan de Vlaamse als aan de Waalse kant van de grens. Hieruit volgt dat de realisatie van de wederkerigheid zo snel mogelijk moet gebeuren.

Een volgende spreker in het debat zei dat het tarief van de belasting in feite te laag of toch minstens aan de lage kant was en dat dit gerust mocht

Aerts

worden opgetrokken. Hij vroeg zich af wie in Vlaanderen eigenlijk de jager is ? Is dat de gewone man, of is dat de begoede burger ? De Minister antwoordde daarop dat uit gegevens in verband met de aflevering van jachtvergunningen en -verloven blijkt dat de jacht eigenlijk een sport is van de gewone man.

Een volgend thema betreft de opbrengst van deze belasting, rekening houdend met de kosten van de inning. Cijfers zijn er niet voorhanden. Wel is er als bijlage een overzicht van de opbrengsten van deze belasting over de jaren 1986 tot en met 1989 weergegeven. Daaruit blijkt dat deze belasting toch ruim 50 miljoen voor het Vlaamse Gewest opbrengt.

De vraag kan worden gesteld naar de bestemming van de geïnde bedragen. De opbrengst dient om fondsen te financieren die echter heel gemakkelijk aan de parlementaire controle van de Vlaamse Raad ontsnappen. Bijgevolg wordt gepleit om waarborgen in te bouwen zodanig dat de desbetreffende fondsen wel degelijk worden aangewend voor het natuurbehoud. De Minister gaf in zijn antwoord de belofte dat in een decreet de affectatie van de gelden expliciet zal worden bepaald.

Ten slotte werden de jachtexamens besproken. Dit onderwerp valt eigenlijk buiten de materie van het ontwerp van decreet. Het verslag gaat uitvoerig in op de discussie in de Commissie. Ik verwijs derhalve de geïnteresseerden naar bladzijde 6 van het verslag.

De artikelsgewijze bespreking verliep zonder veel problemen. Alle artikelen werden éénparig aangenomen behalve artikel 4 waarvoor één stem van onthouding werd genoteerd. Het ontwerp van decreet werd aangenomen met 11 stemmen bij 1 onthouding.

Zoals ik reeds opmerkte, betreft een eerste bijlage de opbrengsten van de jachtverloven. In een tweede bijlage vindt men het advies van de Vlaamse Hoge Jachtraad, waarnaar tijdens de bespreking in de Commissie werd

verwezen, terwijl in een derde bijlage een kopie werd genomen van hoe een jachtverlof er in het Vlaams Gewest zal uitzien.

Mijnheer de Voorzitter, ik wens nog een paar persoonlijke bedenkingen te formuleren. Een eerste betreft de discussie over het bedrag van de jachtverloven en jachtvergunningen. Dit probleem moet in de toekomst nauwkeurig worden onderzocht want met de huidige tarieven van enerzijds 6.000 frank voor de jachtverloven en anderzijds 1.500 frank voor jachtvergunningen creëert men een onrechtvaardige verdeling van de lasten. Immers, degenen die jagen op een domein – zoals minimum werd bepaald – moeten evenveel belasting betalen als degenen die over een uitgestrekt jachtgebied beschikken. Er moet dus een gedifferentieerd bedrag worden bepaald, wat kan gebeuren in het kader van de voorbereiding van het belastingsysteem voor het volgende jaar. Een gedifferentieerd bedrag zal er rekening mee houden dat de jager een gewone burger is die uit loutere sportiviteit op een klein terrein jaagt dan wel of het gaat om een lid van een elitaire jachtclub die over hectaren kan beschikken en voor wie het op een paar duizend frank niet aankomt.

Ik dring er eveneens op aan dat een decretale bepaling wordt uitgewerkt voor de affectatie van de geïnde bedragen. Toen deze bevoegdheid nog door de Belgische Staat werd uitgeoefend, kon een boek worden samengesteld van allerlei fondsen die door nationale middelen werden gefinancierd en voor allerlei doeleinden werden gebruikt, maar die ontsnappen aan de parlementaire controle. Het Vlaamse land mag zeker en vast die weg niet opgaan.

Ten derde, aangezien er in de Commissie ook sprake was van jachtexamens, wil ik van deze gelegenheid gebruik maken om te zeggen dat het geen zin heeft een jager die maar een jachtverlof A nodig heeft, dus voor klein wild, waterwild en houtduiven, een examen C op te leggen voor groot wild. Waarom een jager de moeilijke klus van een zwaar examen op te leggen als hij het diploma toch niet

wenst te gebruiken ? Als onpartijdig toeschouwer komt het mij voor dat sommigen een zwaar examen Willen opleggen waarvoor de kennis van wetenschap, ecologie, wildbeheer en wildsoorten nodig is, om de jachtbeoefening voor de gewone burger te bemoeilijken.

Tot daar de drie persoonlijke opmerkingen die ik wou maken. Ik hoop dat de Minister er rekening zal willen mee houden en dat ze ook nog aan bod zullen komen wanneer wij de jachtwet zullen bespreken. (*Applaus bij de CVP en de SP*)

De Voorzitter : De heer Laverge heeft het woord.

De heer J. Laverge (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, in het verslag lees ik : „Een lid betreurt de al te snelle behandeling van dit ontwerp-decreet. Volgens hem is aan de commissieleden onvoldoende tijd gegeven om het overleg met betrokkenen te organiseren”.

Mijnheer de Minister, u was verplicht om vóór 1 juli een oplossing te vinden. maar u wist dit al van in december 1989. Ik vraag mij toch af waarom het decreet zo snel moest worden doorgedrukt. Vele vragen omtrent dit decreet blijven onbeantwoord. De commissarissen beschikten over onvoldoende informatie om degelijk werk te leveren. Dat is de reden waarom ik vandaag namens mijn fractie tussenbeide kom en twee amendementen zal indienen, een eerste op artikel 4 en een tweede op artikel 5. Het amendement op artikel 4 betreft de financiële aspecten van dit decreet.

In feite worden de bedragen met dit ontwerp fors verhoogd. Een reden die daarbij werd aangehaald was dat in Wallonië de bedragen nog hoger lagen. Ik vind dat wij in deze Raad niet voortdurend hoeven te verwijzen naar Wallonië. Wij moeten onze eigen visie naar voor schuiven.

Mijnheer de Minister, daar het in aanmerking komende gebied met 50 ten honderd werd gereduceerd en het jachtverlof niet meer geldig is in het Waalse Gewest werd het bedrag eigenlijk met 50 procent verhoogd.

Laverge

U heeft voorgesteld de wederkerigheid in het ontwerp op te nemen. Dit werd echter niet gerealiseerd. U heeft daarover een overeenkomst noch met het Brusselse Gewest, noch met het Waalse Gewest. Dat is een zeer zwak punt in uw ontwerp. Zolang er geen consensus bestaat over die wederkerigheid lijkt het mij aangeraden de prijs voor een jachtverlof te verlagen van 4.200 frank naar 2.100 frank en van 6.000 frank naar 3.000 frank.

Wanneer wij de vergelijking maken met de ons omringende landen dan ligt de prijs voor een jachtverlof in Vlaanderen te hoog. In Frankrijk bedraagt die 4.800 frank, in Nederland 2.700 frank en in Duitsland schommelt hij van 1.000 tot 2.800 frank. In Luxemburg bedraagt die 3.200 frank voor het hele grondgebied. Wij moeten met het vastleggen van de prijs voor een jachtverlof de jagers niet financieel willen treffen.

Ik wil nog enkele woorden zeggen over de bestemming van die gelden. U heeft niet gespecificeerd wat u met de opbrengst wil doen. Ik stel voor de opbrengst te gebruiken voor een eigentijds jacht- en natuurbeleid. Ook collega Aerts heeft voorstellen in die zin gedaan. Men moet niet tot een volgend decreet wachten om daaromtrent een mening te hebben. Ik stel bijgevolg voor, mijnheer de Minister, bij het artikel 5 de woorden : „en worden aangewend voor het voeren van een gericht eigentijds jachtbeleid” toe te voegen.

Mijnheer de Voorzitter, tot daar de twee elementen die ik in verband met het ontwerp van decreet naar voren wenste te brengen. (*Applaus*)

De Voorzitter : De heer Capoen heeft het woord.

De heer M. Capoen (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, ingevolge de fiscale bepaling van 22 december 1989 hebben de Gewesten de bevoegdheid jachtverloven en -vergunningen uit te reiken. Dit heeft onder meer tot gevolg dat een bezitter van een jachtgebied dat zowel in Vlaanderen als

Wallonië ligt, inderdaad tweemaal zal moeten betalen : één maal 6.000 frank en één maal 9.000 frank. Mijnheer de Minister, ik kan uw redenering wel volgen, waarin u zegt dat de halvering van gebieden niet noodzakelijk betekent dat men dubbel zoveel moet betalen voor hetzelfde. In bepaalde gevallen betekent dit echter toch een bijkomende som van 9.000 frank. De meeste bezitters van jachtgebieden zullen daarvan niet wakker liggen, maar voor anderen betekent dit toch een handicap.

Vooraf wil ik nog een opmerking maken die de verslaggever ook heeft gemaakt. Het bedrag van 6.000 frank is lineair bepaald. Men beweert dat de jacht een volkssport is en wanneer men deze inderdaad nog verder wil democratiseren, zou het goed zijn dit bedrag te moduleren.

Ik vraag nu uw bijzondere aandacht voor het probleem van de jachtgebieden die zich op de taalgrens bevinden. Heel wat mensen worden met het huidige systeem zwaar getroffen, vooral omdat het vaak gaat om mensen met een klein jachtgebied en een bescheiden inkomen. Mijnheer de Minister, wij weten dat u alle inspanningen doet die mogelijk zijn, om wederkerigheid te bekomen. U bent daar nog niet in geslaagd. Mijnheer Laverge, ik merk toch op dat in artikel 2 van het voorstel van decreet van de Vlaamse Regering expliciet is opgenomen dat wederkerigheid onder bepaalde voorwaarden mogelijk is. Het gaat dus niet om onwil van de Vlaamse Regering, integendeel, het is de Waalse collega van de heer Kelchtermans die daartoe niet bereid is. Langs deze weg roep ik de Minister op te ijveren voor deze wederkerigheid, vooral voor de jachtgebieden die op de taalgrens liggen.

Er is uitdrukkelijk bepaald dat de opbrengsten van de jachtvergunningen en -verloven gestort worden in het MINA-Fonds. Laten we even al onze bezwaren en achterdocht tegenover fondsen opzij zetten. Wij hopen dat er op deze manier werkelijk kan worden bijgedragen tot het verstevigen van de band tussen natuurbehoud en jacht. Jacht en natuurbehoud beïnvloeden elkaar onmisbaar. Het stor-

ten van de opbrengst van vergunningen in het MINA-Fonds zal misschien in jachtkringen het besef vergroten dat jagen een daad is van natuurbeheer, wanneer het in de juiste omstandigheden wordt gedaan. (*Applaus*)

De Voorzitter : De heer Janzegers heeft het woord.

De heer G. Janzegers (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, een voorafgaandelijke bedenking, los van de inhoud van het voorliggende decreet, geldt de spoed waarmee dit zogenaamde nooddecreet bij hoogdringendheid wordt behandeld. Ondanks mijn begrip voor de uitleg die de Minister hiervoor geeft, bekruip mij toch, als lid van de wetgevende macht, een onbehaaglijk gevoel over de manier waarop ontwerpen van decreet van de uitvoerende macht in TGV-tempo door de Vlaamse Raad worden gejaagd, terwijl voorstellen van decreet van de wetgevende macht in de archieven blijven geparkeerd. Op 9 mei werd het ontwerp verstuurd, op 11 mei werd het besproken in de Commissie en vandaag 17 mei, wordt het decreet behandeld en gestemd op basis van het op 15 mei „gebuste” verslag. Wat we zelf doen, doen we niet beter of anders dan het nationale Parlement. Ook daar beschikt de uitvoerende macht over een „grüne Welle” als ze met ontwerpen voor de dag komt. Maar toegegeven, de schuld hiervoor ligt in de eerste plaats bij de leden van de wetgevende macht.

Inzake het ontwerp op zich heb ik een tweetal algemene opmerkingen.

Het ware wenselijk geweest dit ontwerp samen met – of beter in – het geheel van de voorgenomen wijzigingen van de jacht te behandelen. Zoals in de Commissie werd geregeld, plant de Minister, een globale herziening van de jachtwet. Het voorliggend ontwerp zou nu slechts moeten zorgen voor de continuïteit van de inning van de jachtverloven en -vergunningen. Hierbij heb ik twee vragen. Wanneer precies is deze globale herziening, die eigenlijk niet voorkomt in het Vlaamse Regeerprogramma, maar die we zeker begroe-

Janzegers

ten, gepland ? Deze herziening is noodzakelijk, gelet op de aanslepende problemen met betrekking tot diverse aspecten van de jacht. Ik noem bijvoorbeeld het indienen van jachtplannen bij het arrondissementscommissariaat en dit op een ogenblik dat de intentie bestaat die commissariaten over te brengen naar de provinciehoofdsteden. Dat betekent niet alleen een bijkomende mobiliteit, maar tevens minder kansen om die plannen in te kijken.

Ook is er de lijst van de bejaagbare diersoorten. Ik las vanmorgen in De Standaard dat de jacht op de vos gesloten is. De vos behoort tot het overige wild waarvan in artikel 1, littera b. van de jachtwet sprake is. In dit artikel komen ook, naast de das, de otter voor en deze laatste is een beschermd dier. Het is onlogisch eerst geld uit te geven voor de vaccinatie van de vossen tegen hondsdolheid en ze vervolgens te bejagen.

Ook is er het probleem van de belasting van het milieu door de loodhagel en de herrie rond de A-B-C-examens. Het is in feite ongehoord dat jagers in Vlaanderen wel op de hoogte moeten zijn van het liefdesleven van de moeflons, maar dat zij zonder enig praktisch bewijs van technische vaardigheid inzake een veilige omgang met wapens, het veld of het bos in kunnen.

In de Verenigde Staten schilderen landbouwers tijdens het jachtseizoen wel eens cow of horse op hun wettelijk niet-bejaagbaar, vrijlopend vee, maar in Vlaanderen kan het wandelen of het romantisch vertoeven in het groen gevaarlijk zijn, gevaarlijker nog dan de banken in de Brusselse parken, ofschoon daar een jachtverbod geldt.

Europa 1992 zal wellicht ook gevolgen hebben voor de jachtexamens. Die examens bieden trouwens de mogelijkheid in de voorbereidende lessen nader in te gaan op diverse elementen zoals bijvoorbeeld het natuurbehoud, de ethiek van de beoefening van de jacht – ik denk hierbij aan de killing fields van sommige fazantenkermissen, het aanleggen

van maïsvelden en dennebossen in daartoe ongeschikte gebieden – de jachtcultuur, de nieuwe ecologische inzichten enzovoort. Ik verwijs hierbij naar de resolutie van de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa, nummer 882 van 1 juli 1987 over het belang van de jacht, waarin heel wat aanbevelingen staan met betrekking tot de vorming en de voorlichting van jagers en naar de resolutie van het Europees Parlement van 12 oktober 1988 over de toepassing van de conventies van Bern en van Bonn, inzake het behoud van wilde planten en dieren en hun natuurlijk milieu alsook inzake de bescherming van trekkende, wilde diersoorten. In deze resolutie wordt ook ingegaan op specifieke problemen van de jacht zoals het gebruik van loodhagel, een probleem waarover ik samen met een aantal collega's een voorstel van decreet heb ingediend.

Tot slot van deze algemene bespreking heb ik nog vragen rond twee studies die de Minister laat uitvoeren. De eerste studie betreft de beschrijving van de probleemsituaties inzake milieu en natuur in Vlaanderen en adviesverlening met betrekking tot de beleidsmaatregelen inzake milieu en natuur in Vlaanderen. Deze studie, te verrichten door de Bond Beter Leefmilieu, die zal zijn afgesloten op 31 augustus 1990, moet fungeren als een soort actieve voorbereiding van werkgroepen, waaraan onder meer de Vlaamse Hoge Jachtraad zal participeren. Een tweede studie, uit te voeren door de VZW Natuurreservaten vóór 31 oktober 1990, moet de probleemsituaties van milieu en natuur in Vlaanderen beschrijven en ter zake advies verlenen met betrekking tot de beleidsmaatregelen.

Ook in deze studie wordt de Vlaamse Hoge Jachtraad betrokken bij het opmaken van een visie, vanuit het natuurbehoud en opvolging van het beleid tot de diverse ecologische aspecten van het milieubeleid. Mijn vraag is of er een relatie bestaat tussen deze studies en tussen de geplande herziening van de jachtwet en of wij te gelegener tijd over een exemplaar van die studies kunnen beschikken. Tot zover mijn algemene bemerkingsen.

Ook bij enkele artikels van het decreet heb ik vragen en bedenkingen. Wat artikel twee betreft heb ik reeds opgemerkt dat het jachtverlof en de jachtvergunning werd afgeleverd door de arrondissementscommissaris, die ook de bestemming was en is van de plannen van de jachtterreinen, zoals wordt bepaald door het besluit van de Vlaamse Executieve van 5 oktober 1988 dat in de helft van het jachtseizoen, in het Staatsblad van 26 oktober 1988 werd gepubliceerd. Gelet op de plannen om die commissariaten te verhuizen, stellen wij de vraag of die verlopen en vergunningen niet plaatselijk kunnen worden uitgereikt, zoals dit bijvoorbeeld met reispassen en visverloven gebeurt, of door een van de diensten van AROL. Houtvesterij, Waters en Bossen ? Dit artikel geeft de indruk dat men nog niet goed weet welke ambtenaar het zal worden. Men vraagt een blanco-volmacht aan de Vlaamse Raad.

Artikel 3 bepaalt dat de gastheer mede verantwoordelijk is voor het wettelijk in orde zijn van wie hem wetzelt. Het komt me voor dat de overheid het zich gemakkelijk maakt. De controle tijdens jachtpartijen op wie jaagt, hoe men jaagt en wat men bejaagt is niet bepaald geregeld en streng te noemen. Nu dwingt men de gastheer zelf die politionele rol over te nemen. Er zijn inderdaad praktische voordelen aan, maar het komt me betuttelend over.

Artikel 4 bepaalt de prijzen van de verlopen en vergunningen. Op 13 maart heeft de Vlaamse Hoge Jachtraad gepleit voor een halvering van de prijs met als argument dat ze nu enkel geldig zijn in één Gewest. De gevolgen van de staatshervorming zijn dus vooral financieel voelbaar voor de bezitters van grensoverschrijdende jachtgebieden. Sommigen pleiten voor een verhoging van het bedrag dat sinds 1974, zoals de lonen in overheidsdienst, stabiel is gebleven. Anderen willen het democratisch houden en zelfs verlagen, zoals de vorige spreker, de heer Laverge.

Mijnheer Laverge, een halvering van het Belgisch grondgebied komt niet overeen met een halvering van zijn

Janzegers

jachtgebied. Als u ietwat logisch zou redeneren, dan zou u even goed kunnen pleiten voor het in drie verdelen van die premie, vermits er drie Gewesten zijn die elk afzonderlijk bevoegd zijn voor deze materie. In ieder geval dringt zich hier een discussie op.

Artikel 5 bepaalt dat de belastingsopbrengsten zullen worden gestort in het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur. Zowel de Raad van State als sommige collega's hadden hierover opmerkingen omdat dit Fonds nog niet bestaat. In de Commissie verklaarde de Minister dat er spoedig een ontwerp van decreet zal worden voorgelegd aan de Vlaamse Raad. Een andere vraag is of het wel verantwoord is belastingen te innen en de opbrengst daarvan voor een bepaalde uitgave te bestemmen. Wordt preventie en sanering van het milieu en de natuur dan niet afhankelijk van het aantal jagers?

[ets dergelijks gebeurt nu ook met het Visserijfonds, dat wordt gestijfd door de vissers. Dit wil zeggen, hoe vuiler het water, hoe minder vissers en hoe minder geld om het water terug proper te maken... De Vlaamse Hoge Jachtraad pleitte zelfs voor het uitsluitend bestemmen van die gelden voor het behoud en het beheer van de jacht. Zo zijn er die een verhoging van de benzineprijs voorstellen om daarmee de aanleg van fietspaden te bekostigen. Hoe meer autoverkeer, hoe meer geld voor fietspaden? Eigenlijk moeten we ons afvragen of bepaalde beleidsprioriteiten, zoals bijvoorbeeld milieusanering, niet vanuit een bepaalde visie die centen moeten krijgen die ze nodig hebben en dit dan vanuit de globale pot van de inkomsten van de staat of het Gewest en niet vanuit de wisselvalligheden van bepaalde belastingen die aan de belastingbetaler net idee geeft dat hij zich vrijkoopt voor de manier waarop hij jaagt, vist, auto rijdt enzovoort.

Ten slotte hield het voorontwerp van decreet in artikel 6 een beperking in van de mogelijkheden van de provincies en de gemeenten om bijkomende belastingen te heffen op de jachtver-

loven en -vergunningen. Ofschoon deze maatregel niet tot de bevoegdheid van de Vlaamse Executieve behoort, gingen er in de Commissie toch stemmen op om remmend te werken op eventuele bijkomende belastingen. Wij vinden het principe dat gemeenten een bijkomende belasting heffen niet zo verwerpelijk. Kleine landelijke gemeenten kunnen hierdoor hun service voor een stuk ook fiscaal valoriseren, alhoewel het waarschijnlijk steeds zal gaan om vrij onbelangrijke sommen.

Kortom, wij verwachten een spoedige bespreking van de globale herziening van de jachtwet waarbij wij ons op een pragmatische maar toch radicale manier zullen opstellen in een onderwerp waar de emoties vaak door de partijen heen lopen. Ik moet hier alleen maar verwijzen naar de reacties die het indienen van het voorstel van decreet inzake het verbod van loodhagel al hebben losgeweekt. (*Applaus bij AGALE V*)

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

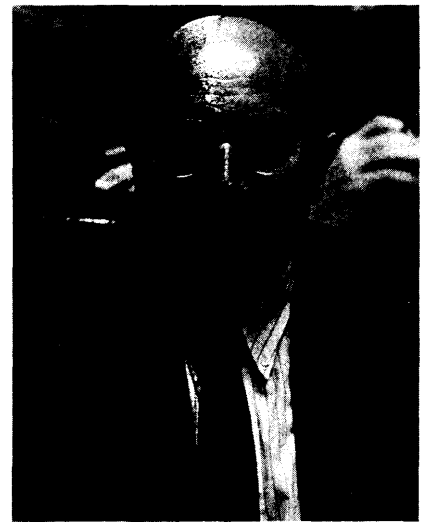
Minister T. Kelchtermans (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, ik wens eerst de verslaggever te danken voor zijn correct en objectief verslag, aangevuld met enkele persoonlijke bedenkingen die hij ook reeds in de Commissie had geuit. Ook wens ik de leden te danken die in dit debat het woord hebben gevoerd, voor de interessante suggesties die zij hebben gedaan en waarop ik straks nader zal ingaan.

Dit ontwerp van decreet heeft slechts een beperkt aantal artikelen. In afwachting van een globale herziening van de jachtwet, waarop sommigen hebben aangedrongen, moesten nu reeds dringend maatregelen worden genomen omdat de wet van 22 december 1989 houdende fiscale bepalingen een aantal taksen heeft opgeheven. Dit heeft onder meer tot gevolg dat vanaf 1 juni 1990 de afgifte van jachtverloven en -vergunningen door de Gewesten moet worden geregeld. In de Commissie werd gewezen op verschillende voorstellen van decreet die werden ingediend met het oog op een globale herziening van de jachtwet. Ik herhaal dat ik bereid ben

daaraan mede te werken indien de Voorzitter van de Commissie een initiatief neemt in die zin.

De verslaggever heeft terecht een aantal opmerkingen gemaakt met betrekking tot de jachtverloven A, B en C. Het gaat hier om een oud zeer dat elk jaar onrust veroorzaakt bij de jagers. Het jachtverlof C zou moeten worden veralgemeend vanaf 1 juni 1990. Ik heb echter instructies gegeven aan mijn administratie om de huidige regeling te verlengen tot 1 juni 1992. Wellicht kan dan in het kader van een globale herziening gestreefd worden naar een meer genuanceerde en sociaal rechtvaardige regeling voor die jagers die enkel geïnteresseerd zijn in de jacht op klein wild, waterwild en overig wild, zoals de houtduif.

Wat de opbrengst van het verlenen van jachtverloven betreft, werd in de Commissie de vraag gesteld of deze, zoals dit het geval is voor de opbrengst van andere decretale bevoegdheden van het Vlaamse Gewest, moet worden geaffecteerd in het MINA-Fonds en in welke mate

De hees R. Varl Rornpaey (CVP) was medeverslaggever over de activiteiten van de Commissie van Onderzoek over het Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse

T. Kelchtermans

de raadsleden controle uitoefenen op de aanwending van deze gelden. Het gaat hier inderdaad om een niet orthodoxe begrotingstechniek. Ik heb in dit verband verwezen naar het ontwerp van decreet ter zake dat door de SERV reeds is geadviseerd, waarover ook de Vlaamse Raad voor het Leefmilieu advies zal verstrekken en dat tevens door de Raad van State zal worden beoordeeld alvorens het door de Vlaamse Raad zal worden behandeld. Dit zal wellicht in het najaar gebeuren. In dit ontwerp van decreet zal uitdrukkelijk worden bepaald welke de bestemming zal zijn van de opbrengst van het uitreiken van jachtverloven.

Daar verbreed ik de zaak ten opzichte van wat collega Laverge in zijn amendement aanbrengt. Wij beogen de vernauwing naar uitsluitend de jacht. Jagers beschouwen zichzelf als een essentieel deel van het natuurbehoud. Het is dus terecht dat wij dit verruimen en dat de gelden die door de jachtverloven en -vergunningen worden ingebracht – die oplopen tot ongeveer 50 miljoen – zouden worden gebruikt voor de inspanningen die het Vlaamse Gewest wenst te doen op het vlak van natuurbehoud en jachtbeleid.

De verslaggever heeft enkele persoonlijke opmerkingen geformuleerd. Hij is van mening dat de prijs voor het jachtverlof te lineair is. De opdeling van het grondgebied in Wallonië en Vlaanderen en daaraan gekoppeld de prijs van het jachtverlof is reeds beantwoord door collega Capoen. Het gaat hier wel degelijk om een beperkt gebied dat de jager moet hebben. Er stelt zich hier wel een ernstig probleem – ook collega Capoen heeft daarnaar verwezen – in verband met de grensgebieden. Ik neem mij voor dit probleem aan te kaarten op de Interministeriële Conferentie voor Leefmilieu.

Collega Aerts heeft vragen gesteld in verband met het MINA-plan. Ik heb daarop reeds geantwoord. De nuancering die hij aanbrengt is zeer waardevol in de globale discussie over de herziening van de jachtwet. Collega Aerts is van oordeel dat de prijs moet

worden aangepast aan de oppervlakte waarop wordt gejaagd. Met deze suggestie kan zeker rekening worden gehouden.

Collega Laverge vindt dat alles veel te snel is gegaan. Op 22 december is deze wet gestemd en op 1 juni moet alles rond zijn. U zult in het verslag ook wel gemerkt hebben welke adviezen hiervoor moesten worden opgevraagd, het advies van de Raad van State inbegrepen. In mei hebben wij ons ontwerp van decreet reeds kunnen indienen, wat relatief snel is. Wij hoeven daarover zeker geen schuldgevoelens te hebben.

Mijnheer Laverge vraagt dat in artikel 4 de tarieven worden verlaagd, met als argument de wederkerigheid. De discussie hierover is voor mij niet ten einde, maar ik onderstreep dat het Vlaamse Gewest niet kan worden verweten dat zij geen voorzorgen heeft genomen. Wij hebben deze bepaling ingeschreven ten voordele van de jagers. Deze wederkerigheid geldt voor om het even wie van een ander Gewest : het Hoofdstedelijke Gebied Brussel en het Waalse Gewest. Ook dit zal ter sprake komen tijdens de Interministeriële Conferentie voor Leefmilieu. Ik zie geen enkele reden waarom wij op uw suggestie zouden ingaan.

Collega Capoen heeft vragen gesteld over het moduleren, de geldsom, grensgebieden en de verruiming van opbrengsten. Ik heb daarop reeds geantwoord.

Collega Janzegers heeft van de gelegenheid gebruik gemaakt om enkele algemene opmerkingen over de jacht te formuleren. Ik ga daar nu niet verder op in. Ik herhaal alleen dat ik degenen die de jacht beleven zoals de sportieve jager namelijk de weidelijke jacht, niet ongunstig gezind ben. In discussies over het natuurbehoud en natuurontwikkeling vind ik in hen eerder bondgenoten dan tegenstanders. De twee studies die hij heeft vermeld, met name deze van de BBL en de BNVR, passen perfect in onze pogingen de milieuverenigingen structureel te betrekken bij het milieubeleid van de Vlaamse Regering. De limietdata zijn zo gekozen dat wij

in onze beleidsstrategie en beleidsuitstippeling daarmee rekening kunnen houden. Van zodra deze studies klaar zijn, zullen zij ter beschikking worden gesteld van de leden van de Vlaamse Raad die erom verzoeken.

De heer Janzegers vroeg waarom de arrondissementscommissaris het jachtverlof moet uitreiken en waarom dit niet eenvoudiger kan gebeuren. Om geen verwarring te scheppen bij de jagers behoudt de arrondissementscommissaris in deze overgangsregeling de opdracht die hij tot nu toe altijd heeft gehad. In sommige streken zijn er wijzigingen in het vooruitzicht en zal later één ambtenaar, aangesteld door de Vlaamse Executieve de jachtverloven en -vergunningen uitreiken.

Dat de eigenaar van het jachtrecht mede verantwoordelijk is voor zijn gast kan vanzelfsprekend vragen oproepen. In andere beleidsdomeinen bestaan identieke regelingen. Een aannemer is bijvoorbeeld medeverantwoordelijk voor hetgeen de bouwheer hem vraagt. Een gedeelte verantwoordelijkheid is dus perfect verdedigbaar.

Over de bijkomende provincie- en gemeentebelastingen is voldoende uitgeweid in het verslag. De Raad van State zegt uitdrukkelijk dat het Vlaamse Gewest voor deze aangelegenheid niet bevoegd is. Wij hebben daarover onze mening, maar niet het recht dwingende maatregelen te nemen.

Hiermee heb ik kort dit ontwerp van decreet toegelicht en de vragen daartoe beantwoord.

Ik stel voor de tekst die in Commissie bijna in consensus werd aanvaard te behouden en de twee amendementen van de heer Laverge niet aan te nemen.

De Voorzitter : De heer Laverge heeft het woord.

De heer J. Laverge : Mijnheer de Minister, op het einde van uw betoog weerlegde u bepaalde opmerkingen omtrent de genodigdheden bij een jachtpartij.

Wat is de regeling voor niet-Vlaamse

Laverge

genodigden die geen houder zijn van een Vlaams jachtverlof of jachtvergunning ? Wie is in dergelijk geval strafrechtelijk verantwoordelijk ? Hoe verloopt de controle ?

Er heerst vooral onduidelijkheid voor de buitenlandse genodigden, minder voor Brusselse en Waalse jagers.

De **Voorzitter** : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : De verantwoordelijke ambtenaar zal het jachtverlof van de buitenlandse gast controleren. Wanneer het jachtverlof erkend is in een Europees land, wordt het ook aanvaard door de Vlaamse controlediensten.

De heer J. Laverge : In sommige landen heeft men geen jachtvergunning nodig. Dit kan praktische problemen veroorzaken.

Minister T. Kelchtermans : De buitenlandse gast moet in het bezit zijn van een jachtverlof. Dura lex sed lex, de wet is wat ze is.

De heer J. Laverge : Er is een lacune in het decreet. Er werd geen rekening gehouden met landen die geen jachtvergunning uitreiken.

Minister T. Kelchtermans : De gast moet in het bezit zijn van een jachtvergunning. Wanneer zijn land geen jachtvergunningen uitreikt heeft hij geen jachtverlof en kan hij bijgevolg niet deelnemen aan de jachtpartij.

De heer J. Laverge : In Canada is een jachtvergunning niet nodig. Wanneer een Canadees door een bedrijf wordt uitgenodigd op een jacht weekend rijst er een probleem. Hoe wordt dit probleem praktisch opgelost ?

(Minister T. Kelchtermans : De bedoeling van een jachtverlof is voortsmaatregelen te nemen tegen het Dnoordeelkundig jagen. Buitenlandse jagers moeten voldoen aan de voorwaarden. Degenen die niet in het bezit zijn van een jachtverlof kunnen hier niet jagen omdat ze niet voldoen aan de voorwaarden, dat is de logica.

De Voorzitter : De heer Janzegers heeft het woord.

De heer G. Janzegers : Mijnheer de Voorzitter, ik wilde de Minister vragen of hij een datum kan zetten op de bespreking van de herziening van de jachtwet in de Commissie. Uit de teksten waarover ik beschik leid ik af dat die bespreking zal plaats hebben in de loop van oktober-november. Is dat juist, of zal het later zijn ?

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Er zijn een aantal voorstellen van decreet die de wijziging van de jachtwet beogen. Toen die werden ingediend heb ik gezegd dat de bespreking ervan kon worden aangegrepen om de globale jachtwet te herzien. Het is de taak van de Voorzitter van de Commissie om in overleg met de Commissie het tijdstip voor die bespreking te bepalen.

De Voorzitter : De heer Jozef Bosmans heeft het woord.

De heer Jozef Bosmans : Mijnheer de Voorzitter, wij hebben in de Commissie afgesproken nog vóór het reces de bespreking van alle voorstellen van decreet in verband met de jachtwet aan te vatten.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Neen)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 107 quater van de Grondwet.

- *Aangenomen.*

Artikel 2

0 1. Het jachtverlof bedoeld in artikel 14, eerste lid, van de jachtwet van 28 februari 1882 wordt afgegeven door de daartoe door de Vlaamse Executieve aangewezen ambtenaar.

0 2. De in het Waalse Gewest en in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest geldig afgegeven jachtverloven kunnen door de Vlaamse Executieve onder de door haar te bepalen voorwaarden gelijkgesteld worden met de in het Vlaamse Gewest geldige jachtverloven, mits ook de in het Vlaamse Gewest geldig afgegeven jachtverloven door het Waalse Gewest respectievelijk het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest gelijkgesteld worden met de door hen afgegeven geldige jachtverloven.

- *Aangenomen.*

Artikel 3

0 1. De houders van een jachtverlof afgegeven in het Vlaamse Gewest kunnen als gastheer een jachtvergunning verkrijgen voor hun niet in het Vlaamse Gewest wonende genodigden. De jachtvergunning, die wordt afgegeven door de ambtenaren bedoeld in artikel 2. 3 1, is slechts geldig voor vijf achtereenvolgende dagen van het jachtseizoen.

De Vlaamse Executieve regelt de wijze, de vorm en de voorwaarden van de afgifte van de jachtvergunningen.

0 2. De genodigde die jagend wordt aangetroffen, evenals de gastheer die samen met de genodigde jagend wordt aangetroffen zonder dat een voor de genodigde geldige jachtvergunning kan worden voorgelegd, worden gestraft met de straffen bepaald in artikel 14 van de jachtwet van 28 februari 1882.

3 3. De in §2 omschreven misdrijven worden opgespoord, vastgesteld en bewezen op de wijze en door de personen bepaald in artikel 23 en 24 van de jachtwet van 28 februari 1882.

- *Aangenomen.*

Artikel 4

De belasting op de afgifte van de

Voorzitter

jachtverloven en de jachtvergunningen wordt vanaf het jachtseizoen 1990-1991 als volgt vastgesteld :

1. voor het jachtverlof dat elke dag van het jachtseizoen geldig is : 6.000 frank ;
2. voor het jachtverlof dat elke zondag van het jachtseizoen geldig is : 4.200 frank ;
3. voor de jachtvergunning die vijf achtereenvolgende dagen in het jachtseizoen geldig is : 1.500 frank.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Laverge dat luidt als volgt :

„In punt 1 het bedrag „6000” en in punt 2 het bedrag „4200” respectievelijk vervangen door het bedrag „3000” en het bedrag „2100”.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 5

De vastgestelde belasting wordt betaald door storting of overschrijving van het verschuldigde bedrag op het daartoe bestemde rekeningnummer van de bevoegde dienst van de Vlaamse Executieve. De opbrengsten hiervan worden rechtstreeks en integraal toegewezen aan het Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur, ingeschreven onder artikel 60.10.A, Programma 71, Afdeling II van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Laverge dat luidt als volgt :

„In fine van dit artikel de volgende woorden toevoegen : „en worden aangewend voor het voeren van een gericht eigentijds jachtbeleid”.

De stemmingen over het amendement en het artikel worden aangehouden.

Artikel 6

De op grond van artikel 4 geïnde be-

lasting wordt niet terugbetaald.

- *Aangenomen.*

Artikel 7

De reglementaire bepalingen betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen evenals de bestaande formulieren terzake blijven geldig voor zover zij niet in strijd zijn met de bepalingen van dit decreet en zolang de Vlaamse Executieve geen nieuwe regeling treft.

- *Aangenomen.*

Artikel 8

5 1. Wat het Vlaamse Gewest betreft, worden in de wets- en verordeningbepalingen inzake de jacht, de vermeldingen „de wet van 30 juli 1922 waarbij het zegelrecht gesteld op de verlofbrieven voor het dragen van jachtwapens en voor het jagen met de hazewind verhoogd wordt en waarbij een verlofbrief voor het vogelvangen met netten en een taxe op de inrichtingen van eendekooien ingevoerd wordt” en „de artikelen 184 - 186 van het wetboek der met zegel gelijkgestelde taksen „als” het decreet van [...] betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen” gelezen.

6 2. De in 0 1 bedoelde wet van 30 juli 1922 wordt opgeheven, wat het Vlaamse Gewest betreft.

- *Aangenomen.*

Artikel 9

Dit decreet treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekend gemaakt.

- *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten. We zullen om 16 uur de aangehouden stemmingen en de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

INTERPELLATIES (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer M. Olivier tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het besluit van de Vlaamse Executieve van 3 mei 1990 tot aanwijzing van de steden en gemeenten waar een woonnoodgebied kan worden afgebakend

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Olivier tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het besluit van de Vlaamse Executieve van 3 mei 1990 tot aanwijzing van de steden en gemeenten waar een woonnoodgebied kan worden afgebakend.

De heer Olivier heeft het woord.

De heer M. Olivier (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, op 4 april 1990 nam de Vlaamse Executieve een besluit houdende vaststelling van de criteria tot afbakening van woonnoodgebieden. Dit besluit werd gemotiveerd door de dringende noodzaak om gebieden aan te duiden die op het vlak van de huisvesting, kwalitatief gezien, een grote achterstand vertonen en dus een bijzondere ondersteuning verdienen. Voor het eerst werd het begrip woonnoodgebied juridisch omschreven.

Volgens artikel 2 van dat besluit is het de Vlaamse Executieve die, op voorstel van de Minister die de huisvesting onder zijn bevoegdheid heeft en na onderzoek van de administratie, de woonnoodgebieden erkent en afbakt. De Executieve is daarbij verplicht rekening te houden met de bestaande noden en met de sociaal-economische problematiek in een woonbuurt en met duidelijk omschreven criteria zoals vermeld in artikel 3 van het besluit van 4 april 1990.

Ik citeer enkele criteria. Naast de absolute voorwaarde dat de bevolkingdichtheid in de betrokken woonbuurten ten minste 50 inwoners per hectare dient te bedragen, werden bijkomende criteria bepaald : minimum 40 ten honderd van de particuliere WO-

Olivier

ningen wordt bewoond door huurders ; minimum 60 ten honderd van de particuliere woningen is gebouwd vóór 1946 ; minimum 60 ten honderd van de particuliere woningen heeft een bewoonbare oppervlakte kleiner dan 85 vierkante meter ; minimum 60 ten honderd van de particuliere woningen heeft geen volledige confort-uitrusting.

Anderzijds werden bijkomende criteria geformuleerd, waarbij onder meer een belastbaar inkomen werd bepaald van maximum 480.000 frank. Ook werd rekening gehouden met de werkloosheidsgraad en het aangewezen zijn op een bestaansminimum of een vervangingsinkomen voor de inwoners van het betrokken gebied.

Op 3 mei laatstleden keurde de Vlaamse Executieve een ontwerp-besluit goed waarbij per provincie twee steden werden aangeduid die in aanmerking komen om een woonnoodgebied af te bakenen. Het was de bedoeling dat een stad die meende in aanmerking te kunnen komen, vooraf een aanvraag zou indienen bij de Executieve, de nodige argumenten zou aanhalen en die aanvraag door de gemeenteraad zou laten bekrachtigen. De Executieve heeft echter haar eigen besluit anders geïnterpreteerd en heeft van meet af aan twee woonnoodgebieden aangeduid. In het begeleidend perscommuniqué van de Voorzitter van de Executieve werd gesteld dat „op basis van een onderzoek door de administratie de steden Antwerpen, Mechelen, Leuven, Vilvoorde, de mijncités, Tongeren, Gent, Aalst, Brugge en Menen de mogelijkheid krijgen over te gaan tot de afbakening van een woonnoodgebied”.

Wij stellen echter het volgende vast. In een nota van 26 april 1990, gericht aan de Executieve, stelt de administratie voor, op basis van alle criteria, sommige steden of regio's de mogelijkheid te geven over te gaan tot de afbakening van een woonnoodgebied. Voor de provincie West-Vlaanderen ging het om de steden Kortrijk en Menen. Wat is er gebeurd ? De Executieve is inderdaad niet verplicht in te gaan op een voorstel van

de administratie, maar het voorstel werd inderdaad geformuleerd. Plots merkt men dat enkel de stad Kortrijk van het schema is verdwenen om te worden vervangen door een ander Westvlaamse stad, met name Brugge-

Wij hebben alle mogelijke criteria geëvalueerd teneinde na te gaan hoe men in feite tot deze beslissing is gekomen. Hoe wij de statistieken ook ontleden, wij komen niet tot een andere oplossing dan deze die door de administratie werd vooropgesteld.

Kortrijk is gelegen in een welvarende streek. In de Executieve zou men ervan zijn uitgegaan dat Kortrijk geen steun nodig heeft en de stad zelf voor alles moet instaan. Dit is een interpretatie van bepaalde mensen maar ik weet niet of deze bewering juist is ofwel of het zomaar woorden in de wind zijn. Het is zeker niet in de Executieve dat deze gedachte leeft.

Toch moet u weten dat de stad Kortrijk met zeer ernstige woonnoodproblemen kampt. Dat wordt onomstootbaar bewezen wanneer wij de criteria voor woonnoodgebieden, zoals zij door de Administratie van Huisvesting ontworpen werden, toepassen op Kortrijk. De stad kreeg een eindevaluatie „vijf” van de administratie en situeert zich dus bij kopgroep van de 27 onderzochte steden. Alleen Gent en Menen kregen een hogere eindevaluatie met het cijfer „zes”. Van de tien weerhouden steden kregen enkel Antwerpen, Mechelen, Vilvoorde en Brugge dezelfde eindevaluatie. Vier andere „gelukkigen” scoorden lager dan Kortrijk.

Ik weet niet of u de uitzending op televisie heeft gezien, maar volgens de werkgroep SOS-Brugge zou, wat woonnoodgebieden betreft, het centrum van Brugge eigenlijk niet aan de vooropgestelde criteria voldoen, misschien wel wat het aantal verkochte woningen betreft maar op het vlak van de sociale huisvesting geeft de stad Brugge toe wel aan de criteria te voldoen.

Ik wil de Vlaamse Executieve erop attent maken dat de Kortrijkse ge-

meenschap bijzonder ontstemd is over deze gang van zaken.

De stad maakte een beleidsplan 1990-1994 op waarbij alle politieke fracties instemden met de prioritaire aandacht, die aan de sociale huisvesting, inbreiding en renovatie moet worden geschonken. Volgens de verklaringen van de Gemeenschapsminister voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting en van de Executieve bevinden wij ons met de stad Kortrijk precies op dezelfde lijn. Met dit beleidsplan heeft de stad Kortrijk zich loyaal ingeschreven in het huisvestingsbeleid van de Vlaamse Executieve.

Bovendien werden tussen 1983 en 1984 in Kortrijk zeven herwaarderingsgebieden afgebakend. De hele procedure verliep conform de wetgeving op de stadsherwaarding, maar uiteindelijk weerhield de gewestelijke overheid, om budgettaire redenen, slechts twee projecten, met name dat van de Rekkemsestraat in Marke en dat van Kortrijk-centrum.

De stad Kortrijk heeft deze ontgoochelende vaststellingen echter nooit als alibi gebruikt om zelf bij de pakken te blijven zitten. De stad koos uitdrukkelijk voor een actieve rol in de strijd tegen de verkrotting en de leegstand. Er werd een stedelijk reglement gestemd waarbij, naast een belasting op de langdurige leegstand, vooral de heroriëntering van de stadspremies naar sanering en renovatie, opvalt.

Mijnheer de Voorzitter van de Executieve, men heeft op dat vlak ook een bepaalde moed aan de dag gelegd door aanvullende huisvestingspremies. Wij hebben niet geaarzeld – wat ook de politieke gevolgen daarvan mogen zijn – de bijkomende supplementaire premies voor individuele alleenstaande bouw af te schaffen en de kredieten over te hevelen om aan renovatie- en stedelijke herwaarderingspremies te denken voor die gebieden, die vroeger niet door de Vlaamse Executieve werden erkend en die uiteindelijk even aantrekkelijk moeten zijn.

Voor de subsidiëring van sanerings- en renovatiewerken, gevelrenovaties

Olivier

ties en verbeteringswerken aan woningen in kansarme buurten schreef de stad Kortrijk 14 miljoen in op haar begroting 1990 en daarenboven nog 5 miljoen voor diverse premies. Ook de aandelen in de bijzondere kredieten-Lenssens en -Van den Bossche werden prioritair aangewend voor de sociale huisvesting van kansarmen. De toelage aan privaatrechtelijke personen voor verbeteringswerken aan woningen in kansarme buurten werd in 1990 met 13 miljoen tot 20 miljoen opgetrokken.

Geachte Voorzitter, ik hoop dat uit de voorbije uiteenzetting duidelijk is geworden dat Kortrijk geen rijke, maar een „krot-rijke” stad is, die echter bijzondere inspanningen levert om deze woonnood binnen de kortst mogelijke tijd op te lossen. Het is dan ook niet verwonderlijk dat de gemeenteraad op vrijdag 11 mei 1990 unaniem een motie aannam, waarbij met klem geprotesteerd wordt tegen de beslissing van de Vlaamse Executieve van 3 mei 1990 waarbij Kortrijk niet weerhouden werd als stad gemachtigd om een woonnoodgebied af te bakenen. Tevens verzocht de stad Kortrijk de Executieve om bij hoogdringendheid een aanvullend besluit te nemen.

Mag ik de heer Voorzitter van de Vlaamse Executieve ten slotte de volgende vragen stellen ?

Welke gemeenten of steden hadden een aanvraag ingediend om erkend te worden als gebied waar een woonnoodgebied kan worden afgebakend ? Op welke basis konden zij deze aanvraag indienen ?

Welk advies heeft de Vlaamse Administratie voor Huisvesting hieromtrent geformuleerd ? Is het zo dat men aan de administratie de opdracht heeft gegeven om toch maar argumenten te vinden om die wijzigingen te verantwoorden ? In welke mate heeft de Vlaamse Executieve dit advies gevolgd ? Wat was desgevallend de motivatie om ervan af te wijken ?

Heeft de Executieve haar beslissing gemotiveerd op basis van woonbe-

hoefstenstudies ? Zo ja, welke, want voor ons telt alleen dit boekje waarin alle gegevens werden opgenomen en aangepast.

Beantwoordt het begrip mijncités aan de bepalingen van artikel 2 van het besluit van 4 april 1990 dat spreekt over „gemeenten” die worden aangeduid ? Mogen wij hier dezelfde wijzigingen verwachten als in Limburg ?

Zijn de geselecteerde gemeenten gehouden hun woonnoodgebieden binnen een bepaalde termijn aan te duiden ? Zo ja, binnen welke termijn ? Vervalt hun selectie indien zij deze termijn niet respecteren ? Kan de stad Kortrijk, waarvoor alle dossiers nagenoeg klaar zijn, alsnog een aanvraag indienen ?

Kunnen de niet weerhouden gemeenten in de toekomst nog in aanmerking komen voor erkenning en afbakening van een woonnoodgebied ?

Met belangstelling zullen wij luisteren naar het antwoord van de Voorzitter van de Executieve. Wij hopen dat de Executieve dit kleine incident of deze kleine vergissing zal kunnen rechtzetten.

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ter aanmoediging van inbreidingsoperaties bij kleinschalige saneringsoperaties in bestaande woonkernen, keurde de Vlaamse Executieve op 4 april 1990 drie besluiten goed waarbij concrete maatregelen werden genomen.

Een nieuw begrip in het huisvestingsbeleid werd ingevoerd, met name het begrip woonnoodgebied.

De Vlaamse Executieve bepaalde op 4 april 1990 de criteria tot afbakening van woonnoodgebieden die steunen, enerzijds op de sociaal-economische problematiek in een woonbuurt en anderzijds op de ouderdom van de woningen, de minieme oppervlakte van de woningen, het gemis aan comfortuitrusting en de bewoning van de buurt.

Gelet op het feit dat het hier om een

nieuwe beleidsoptie in het kader van een Vlaams huisvestingsbeleid gaat, oordeelde de Vlaamse Executieve dat de vooropgestelde maatregelen niet veralgemeend konden worden. Wij hebben destijds besluiten getroffen in het kader van de stadskernvernieuwing, waarna wij overspoeld werden door aanvragen met het oog op het uitvoeren van dergelijke operaties. Voor een aantal gemeenten heeft dat tot ontgoochelingen geleid, vermits wij niet de nodige financiële middelen hadden. Vandaar onze beslissing om dit te organiseren maar allereerst bij wijze van experiment met een dubbele beperking. Ten eerste, wij duiden maximum tien gemeenten aan, twee per provincie. Ten tweede, die regeling geldt voor een jaar, met name tot 30 juni 1991. Het is een heel nieuwe formule en wij willen eens zien wat dit geeft. Wij willen echter ook niet de weg opgaan van een overdreven vraag vanuit de betrokken gemeente waaraan wij nadien geen gevolg kunnen geven. Het is dus een experiment. Op basis daarvan kunnen wij die regeling dan eventueel uitbreiden of veralgemenen.

Wij hebben dus op 3 mei de beslissing genomen en het is daaromtrent dat de heer Olivier mij vragen stelt. Eigenlijk is het een aangelegenheid die behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting. Uw vraag heeft echter betrekking op de beslissing zelf van de Executieve. Het is dus normaal dat de Voorzitter van de Executieve antwoordt.

U hebt eerst en vooral gevraagd welke gemeenten een aanvraag hadden ingediend. Mijn antwoord daarop is dat op 3 mei 1990 nog geen enkele gemeente een aanvraag had ingediend. Dit was trouwens niet mogelijk aangezien de gemeenten nog niet waren aangeduid. Dit betekent dat alleen die gemeenten die zijn aangeduid een aanvraag zullen kunnen indienen. Nu deze gemeenten zijn aangeduid zijn er ook gesprekken aan de gang met de betrokken gemeenten enerzijds en de Administratie voor Huisvesting anderzijds. Er is dus ook door geen enkele gemeente op dit vlak een beslissing genomen. Er werd enkel gezegd dat zij in aanmerking

Geens

kwamen en er werd naar hun dossier gevraagd. Het dossier wordt eventueel in dit kader goedgekeurd en nadien kan men een beslissing voorleggen aan de respectieve gemeenteraden.

Uw tweede en derde vraag kan ik samen behandelen. Ingevolge deze beperking tot tien gemeenten heeft de administratie een lijst opgemaakt van de verschillende gemeenten per provincie die al beantwoorden aan de criteria zoals zij op 4 april 1990 werden bepaald. Het is uit deze lijst dat wij de aanduiding van vijf keer twee gemeenten hebben vastgelegd. Wij dienden dus een keuze te maken uit de gemeenten die aan de voorwaarden voldeden en die bovendien een gunstig advies van de administratie hadden meegekregen. Deze keuze is een beleidskeuze. De leden van de Raad weten dat de beslissingen van de Executieve publiek worden gemaakt. Indien het gevraagd wordt deel ik steeds mede hoe de beslissing werd genomen, met eenparigheid of eventueel met hoeveel tegenstemmen of onthoudingen. De beslissing inzake de aanduiding van deze gemeenten is eenparig genomen. Wij hebben inderdaad een keuze moeten maken. Ik zal niet ingaan op de overwegingen die door de verschillende collega's van de Executieve in dit verband naar voren werden gebracht. Dat is niet mijn stijl. Andere collega's kunnen dit misschien doen. Ik betreur dat en heb dat ook herhaaldelijk vanop de tribune verklaard. De beraadslagingen van de Executieve zijn geheim. *(Onderbreking door de heer A. Denys)*

In dit land was er ooit een tijd dat Ministers die de inhoud en motivering van beraadslagingen publiek hadden gemaakt, politieke consequenties moesten trekken of een politieke toen geldende sanctie opliepen.

Ik betreur dat vandaag andere regels gelden. Dit is niet correct. Men neemt beslissingen als college. In ieder geval, alle Ministers hebben zonder uitzondering de voorliggende beslissing goedgekeurd. De besprekingen die daaraan zijn voorafgegaan, vormen niet het onderwerp van enige verslaggeving. Die worden niet gepu-

bliceerd en ik zal dat evenmin doen. Mijn verklaring dat wij het dossier grondig hebben bekeken volstaat.

De vierde vraag heeft betrekking op de mijncités. Dit is een welomschreven geografisch gebied dat verschillend gemeenten omvat doch statistisch als één sociaal-economisch geheel wordt erkend. Bijgevolg beantwoordt het aan de bepalingen van artikel 2 van het besluit van 4 april 1990.

De Voorzitter. De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Wordt de bijzondere toelage gecumuleerd met alle andere kredieten die ter beschikking worden gesteld voor KS ?

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens : Inderdaad. De goedgekeurde besluiten over de woonnoodgebieden houden op van kracht te zijn op 30 juni 1991, wat logisch is, gelet op het experimentele karakter van de beleids optie. De aanvragen zijn dus rechtsgeldig tot die datum. Indien één van de desbetreffende gemeenten voor die datum geen aanvraag heeft ingediend, dan vervalt uiteraard haar vermelding op de lijst. Ik hoop dat, gezien het experimenteel karakter — wij wensen uit de ervaring te leren — dat de genoemde gemeenten de procedure starten door een aanvraag in te dienen waardoor kan worden overgegaan tot de echte uitvoering van het programma.

Op de zesde vraag of voor de gemeenten die momenteel niet in aanmerking komen, nog wel de mogelijkheid voor een afbakening en erkenning bestaat, is het antwoord negatief, want dan moet het besluit worden gewijzigd.

Mijnheer Olivier, ik benadruk dat wij na deze beperkte periode tot 30 juni van het volgend jaar het experiment grondig zullen evalueren. Op basis van de resultaten zullen wij beslissen of wij de lijst van tien gemeenten al dan niet zullen aanvullen en of de regeling globaal zal worden doorgevoerd.

Met het oog op een coherente globale aanpak van het probleem van de huisvesting, werd de Minister van Huisvesting de opdracht gegeven om voorstellen uit te werken tot harmonisatie van de verschillende in het Vlaamse Gewest in het kader van de Huisvestingscode vigerende premiestelsels. Ook dit is een belangrijk element van evaluatie. Een globale aanpak zelfs voor een bepaald geografisch gebied is dus absoluut nodig, zoniet lopen wij het risico allerlei systemen naast elkaar te krijgen.

De beslissing is correct genomen. Wij hebben ons daarbij laten inspireren door het advies van de administratie. Deze beslissing is zeker niet in strijd met de termen van het besluit van 4 april 1990. Bovendien hebben alle Ministers van de Executieve met het besluit ingestemd. *(Applaus bij de CVP)*

De Voorzitter : De heer Laverge heeft het woord.

De heer J. Laverge : Mijnheer de Voorzitter, het antwoord van de Voorzitter van de Executieve op de tweede vraag is niet heel duidelijk. Volgens collega Olivier was Kortrijk wel opgenomen op de lijst voorgesteld aan de Vlaamse Executieve, Brugge daarentegen niet. De fundamentele vraag van collega Olivier was waarom Kortrijk van de lijst werd geschrapt en plots vervangen werd door Brugge. De criteria spelen hier geen rol, want in het oorspronkelijk voorstel stond Kortrijk op de lijst.

In de gemeenteraad van Kortrijk heeft de heer Olivier beklemtoond dat politieke invloed geprimeerd heeft op technische argumenten. Ook in de pers is gewag gemaakt van politieke touwtrekkerij waarvan Kortrijk tenslotte het slachtoffer is geworden

Minister G. Geens : Mijnheer de Voorzitter, de heer Laverge verwees naar verklaringen van Ministers. Ik heb mij daarover duidelijk uitgesproken. Ik kan hem de beslissing van de Vlaamse Executieve van 3 mei jongstleden citeren. Zij luidt als volgt : „De Vlaamse Executieve be-

Geens

slist met eenparigheid haar goedkeuring te hechten aan het ontwerp-besluit mits in artikel 1 het woord «Kortrijk» vervangen wordt door «Brugge». Met andere woorden, in het ontwerp van besluit werd inderdaad Kortrijk opgenomen. Dat was het voorstel van de betrokken Minister die zich heeft gesteund op het advies van de administratie. Ik heb zeer duidelijk gezegd dat wij ook het advies van de administratie hebben gevraagd. De administratie heeft alle gemeenten opgesomd die in aanmerking komen voor de definitie woon-noodgebied.

Wij hebben het voorstel van de Minister van Huisvesting niet gevolgd. Ik heb ook gezegd dat het een beleidskeuze was. Ik doe echter opmerken dat de betrokken Minister zich bij de definitieve beslissing heeft aangesloten en die mede heeft goedgekeurd. Indien de betrokken Minister daarover verdere toelichtingen wil geven, moet hij dit doen binnen de perken van de deontologie van de Vlaamse Executieve. Het oorspronkelijk voorstel kan men gemakkelijk afleiden uit de beslissing, maar ik zal niet ingaan op de beraadslaging binnen de Executieve en veroordeel elke Minister die op dat gebied afbreuk doet aan een fatsoenlijke deontologie. Ik heb er uitdrukkelijk op gewezen dat wij rekening hebben gehouden met het advies van de administratie. Als u zover wil gaan te zeggen dat wij de administratie altijd moeten volgen, kan u de Executieve gewoon afschaffen. De administratie bereidt de dossiers voor en geeft ons bepaalde adviezen, maar de politieke beslissing wordt door de Executieve, een politiek orgaan, een beleidsorgaan, genomen. U kan de Executieve trouwens altijd vragen stellen of interpelleren over haar beslissingen, zoals dit nu het geval is.

De heer Marchand heeft erop gewezen dat wij nu wellicht van het goede teveel hebben en dus orde op zaken moeten stellen. De Minister van Huisvesting werd overigens belast met de opdracht, uit te maken hoe een globale coördinatie tot stand kan worden gebracht. Indien de huidige

regeling een succes is — dat zal blijken uit het experiment — dan is er vanzelfsprekend geen enkele reden om ze niet uit te breiden, zolang ze kadert in een globale aanpak van de huisvestingsproblemen. De heer Olivier heeft daarop trouwens aangedrongen. De huidige regeling is een beperkt experiment, zowel wat het aantal als wat de toepassingsperiode betreft.

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, ik ben zeer sterk onder de indruk van de zeer scherpe kritiek van collega's Olivier, Laverge en Marchand. Het antwoord van de heer Geens is duidelijk. De Executieve heeft in haar besluitvorming de administratie niet gevolgd en heeft daarvoor geen enkele verklaring gegeven. Het spreekt voor zich dat de Executieve de administratie niet moet volgen, maar als zij dit niet doet, is het verantwoord dat de Voorzitter van de Executieve in een antwoord op een interpellatie tenminste de reden daarvoor geeft.

Mijnheer de Voorzitter, u begrijpt dat, na wat wij hier hebben gehoord, de PVV-fractie een motie van aanbeveling desbetreffend zal indienen. Uiteraard zal ik eerst onderhandelen met collega's, zoals de heer Olivier, om tot een gemeenschappelijke motie te komen. (*Gelach*)

Motie van aanbeveling

De Voorzitter : Door de heer Denys werd tot besluit van deze interpellatie een motie van aanbeveling aangekondigd. Ze moet uiterlijk 24 uur na de sluiting van de vergadering zijn ingediend.

De Raad zal zich daarover tijdens een volgende openbare vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer P. Dewael, Gemeen-

schapsminister van Cultuur, over het in uitzicht gesteld stopzetten van de subsidiëring van het Toneelgezelschap Ivonne Lex

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Hancké tot de heer Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het in uitzicht gesteld stopzetten van de subsidiëring van het Toneelgezelschap Ivonne Lex.

De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, ik ben mij ervan bewust dat ik een enigszins delicate interpellatie houdt, omdat wij allemaal weten dat er rond dit dossier wat touwtrekkerij is geweest en dat het gaat om een beslissing die de gehele Executieve raakt. De Minister begrijpt echter dat ik mij tot niemand anders kan wenden dan tot de Minister van Cultuur die tegenover de Vlaamse Raad tenslotte verantwoordelijk is voor deze beslissing.

Ik zal proberen mij in dit dossier te beperken tot vooral principiële vragen. Deze aangelegenheid heeft inderdaad een principieel karakter, dat bij vorige beslissingen zeker niet in die mate aanwezig was. Wat hier gebeurt, kan bepalend worden voor het mechanisme van de besluitvorming met betrekking tot het Vlaams theaterlandschap. Eigenlijk gaat mijn interpellatie dus over de manier waarop, nu en in de toekomst, de besluitvorming rond de subsidiëring van theatergezelschappen zal verlopen.

Ik kom tot de feiten. Op 31 maart deelde een krant mede dat het Toneelgezelschap Ivonne Lex — dat ik in duivenmelkerstaal zal afkorten tot TIL — opgenomen in de categorie C, kamertoneelgezelschappen, van elke subsidiëring zou worden uitgesloten. Ik vind dat een verrassend bericht, omdat het TIL sinds 1969 bestaat en reeds bij het ontstaan van het theaterdecreet in 1975 in categorie C werd erkend en sindsdien ook zo werd gesubsidieerd. Bovendien had de Raad voor Advies voor het Theater einde januari aan de Minister een advies overgemaakt en een status quo aanbevolen, zowel voor de

Hancké

categorie als voor het subsidiëeringsbedrag. Er werden lange besprekingen gevoerd enerzijds over de aanvraag om het gezelschap van C naar B te brengen en anderzijds over de gedachte die bij een deel van de raadsleden bestond om het gezelschap van C naar D te brengen.

De in uitzicht gestelde beslissing van de Minister komt er op neer dat noch de verhoging naar B noch de verlaging naar D zou worden doorgevoerd, maar dat het gezelschap volkomen van alle middelen zou verstoken blijven.

Er is een derde element. De financiële situatie van dit gezelschap is uitstekend. Het kreeg de jongste jaren voor ongeveer 14 miljoen subsidies en had eigen ontvangsten ten belope van ongeveer 16 miljoen. Het gaat in Vlaanderen om een unicum. Er is geen enkel theatergezelschap in Vlaanderen dat over een groter aandeel eigen inkomsten beschikt dan het aandeel subsidies. Bij alle andere gezelschappen liggen de zaken omgekeerd.

Vierde element : men kan niet zeggen dat TIL een gezelschap is zonder publiek. De jongste jaren, en ik spreek over de jongste zes jaren, schommelde het bezoekersaantal van 53.000 minimum tot 75.000 maximum. Wanneer ik dit vergelijk met cijfers die bereikt worden door repertoiregezelschappen zoals KVS, NTG en zelfs KNS zeg ik dat dit zeer behoorlijke prestaties zijn, te meer daar het aantal voorstellingen schommelt tussen 375 en 475 per jaar of een gemiddelde van 1,1 tot 1,4 per dag. De helft van deze voorstellingen, ongeveer 200, zijn reisvoorstellingen. Ik heb getuigenissen gehoord van collega's in deze Vlaamse Raad die mij telkens zeggen dat zij zeer verheugd zijn wanneer het gezelschap in hun omgeving optreedt.

Mijnheer de Minister, u hebt einde maart uw beslissing om de subsidiëring te stoppen in de pers laten uitlekken. Ik beweer niet dat dit uw bedoeling was, maar ze werd in ieder geval gepubliceerd. Het had op dat ogenblik niet meer het karakter van

beleidsvoornemen maar het was reeds voorgesteld — vermits de citaten uit het document kwamen — als een vaste beslissing. Sedertdien en dat is normaal, is er ten voordele van dit gezelschap een campagne gestart. Tot vóór enkele weken waren er meer dan 12.000 handtekeningen verzameld, er werden 200 brieven naar u gestuurd en er is een omvangrijke lobbying op gang gekomen. Uit de retroacta blijkt en u heeft dat ook onder woorden gebracht wanneer u een delegatie van TIL hebt ontvangen, dat u dit gezelschap twee verwijten toestuurt.

Ten eerste zou er onvoldoende aan gezelschapsvorming worden gedaan. Het gezelschap zou slechts een beperkte kern van vaste acteurs beschikken en zou de neiging hebben, zijn naam van TIL eer aandoende, te werken met in- en uitvliegende acteurs en actrices aan wie een tijdelijk contract wordt aangeboden. Dat is ongeveer juist, met dien verstande dan dat er van de 40 personen die door TIL worden tewerkgesteld, het administratief personeel inbegrepen, 14 tot 15 personen in vast dienstverband werken.

Een tweede kritiek op het gezelschap was dat het onvoldoende het kinderen jeugdtheater zou stimuleren. Dit is intussen weerlegd. Het verbaast mij overigens dat deze kritiek werd geformuleerd want dit wijst op enige onwetendheid. Sedert het ontstaan van dit toneelgezelschap is het de regel dat één van de zes jaarproducties aan kindertoneel wordt gewijd.

Intussen is heel wat gebeurd. Op een bepaald ogenblik werd beweerd dat het gezelschap toch nog een subsidie zou ontvangen maar dan slechts 11 miljoen in plaats van 14,5 miljoen. De jongste berichten gewagen van een subsidie van 8 miljoen. De grond van het probleem blijft echter bestaan. De leefbaarheid van het toneelgezelschap wordt zwaar aange-tast indien de subsidiëring wegvalt maar ook met een subsidie van 8 miljoen wordt de leefbaarheid ernstig bedreigd. De beslissing is niet vrij geweest van enige willekeur, al klinkt zulks misschien wat hard. Hoe kan een gezelschap waaraan tegen alle

verwachtingen in, 7 miljoen minder wordt toegekend, het voorgestelde programma, op basis waarvan het advies van de Raad van Advies werd uitgebracht, nog uitvoeren ? Elk gezelschap kan een moeilijke periode doormaken, al beweer ik niet dat dit voor TIL op het ogenblik het geval is. Is het een redelijke filosofie van de overheid om, wanneer het moeilijk gaat, de subsidies te verlagen ? In plaats van het gezelschap te begeleiden worden dan bijkomende hinderpalen geschapen wat het herstel nog meer bemoeilijkt.

Mijnheer de Minister, in het tweede deel van mijn interpellatie wens ik het probleem dat hier aan de orde is breder open te trekken. Er is heelwat te doen rond de toepassing van het theaterdecreet van 1975. U heeft het initiatief genomen om een nieuw ontwerp van decreet op te stellen. De voorzitter van onze partij, de heer Vandenbroucke en ikzelf hebben ter zake een voorstel van decreet ingediend. In vorige interpellaties hebben wij steeds een aantal kritieken onder woorden gebracht. Ik wil daar even kort op terugkomen.

De begroting voor de theatergezelschappen is aan de lage kant. Wanneer wij het bedrag waarmee Minister Poma tien jaar geleden vertrokken is indexeren, komen wij tot een hoger bedrag dan de huidige subsidie. Minister Poma stelde 450 miljoen ter beschikking. In 1991 bedraagt de subsidie aan het theater 526 miljoen. In Nederland werd 60 miljoen gulden besteed aan de 41 erkende gezelschappen in de periode 1982-1983. Wij besteden 526 miljoen aan de 26 of 27 erkende gezelschappen. Het verschil is duidelijk. Het cijfer voor Nederland is dan nog zeven à acht jaar oud.

Een tweede punt van kritiek is de samenstelling van de Raad van Advies voor het Theater. Er wordt soms gezegd dat rechter en partij samen zitten.

Bovendien, zo luidt een andere kritiek, laat de jaarlijkse beoordeling niet toe dat de leden van de Raad van Advies een goede bezoekenrekening aan de theaters organiseren.

Hancké

Rekening houdend met wat de Raad van Advies gedurende zijn bestaan heeft verwezenlijkt, pleit ik onschuldig. Ik meen dat deze mensen, roeiend met de riemen waarover zij konden beschikken, al het mogelijke hebben gedaan en met een goed geweten op hun werk mogen terugzien. De samenstelling van de Raad van Advies zal trouwens steeds een zwak punt blijven.

Het is belangrijk op zijn minst tot vierjaarlijkse periodes te komen, ten einde rust te brengen in deze sector, opdat het theatergezelschap niet jaarlijks door elkaar zou worden geschud alsook omdat de Raad van Advies op die manier de mogelijkheid zou krijgen de bezoekerregeling ernstig vast te leggen. Binnen de nieuwe Raad van Advies zullen een aantal gedragsregels en een aantal kwaliteitsnormen moeten worden opgelegd. Sommigen zeggen dat de gezelschappen vertegenwoordigd in de Raad van Advies, het Duitse gezegde : „Wie het kruis in de hand heeft, zegent zichzelf het eerst” toepassen. Ik kan mij hierover niet uitspreken. Het zou goed zijn dat bij de samenstelling van de nieuwe Raad van Advies mechanismen worden ingebouwd waardoor het bevoordelen van eigen groepen wordt geregeld. Ik zeg niet dat de bevoordeling aanwezig is, maar de verleiding is ongetwijfeld aanwezig.

Wat is het karakter van de Raad van Advies ? Hier kom ik tot de principiële vraag die ik zoëven heb aangekondigd. Wij kennen beiden dit dossier, u wellicht beter dan ik. U kent ook de feiten die invloed hadden op de verdeling van de subsidies onder de theatergezelschappen. Heb ik het mis, wanneer ik zeg dat de politieke overheid, in de mate zoals nu is gebeurd, de beslissing naar zich toe trekt, ongeacht de adviezen ter regeling van de subsidies ?

Is het juist, dat u blootstaat aan politisering en aan regionale invloeden die afhankelijk zijn van de herkomst van de Ministers in de Executieve ? Ik wil ter zake niet te streng zijn, maar in deze aangelegenheid constateer ik dat u bij uw beslissing, enerzijds het afschaffen van subsidies en

anderzijds, het komen tot een gehalveerde subsidiëring, geneigd is om artistieke criteria in te roepen, daar waar hiervoor precies de Raad van Advies moet worden geraadpleegd. Ik heb een beetje gemompeld, toen ik uit uw mond de term „burgerlijk theater” hoorde. Het gaat dan in uw woorden om populair theater, om risicoloos theater, om niet-geprofileerd theater.”

Mijnheer de Minister, het is niet aan de politici om dergelijke beoordelingen uit te spreken. Als privé-gebruiker van deze voorzieningen mag u voor uzelf een beoordeling maken, maar u kunt deze niet in uw beleid opnemen. Dit moet u overlaten aan de Raad van Advies, die overigens precieze artistieke criteria heeft gekregen in het kader van de erkenning van de geestelijke en de artistieke vrijheid. Indien u deze weg opgaat, zult u op een bepaald ogenblik geneigd zijn het artistieke beleid van de theaters inhoudelijk te bepalen. Daartegen verzet ik mij met klem. Dit deed ik ook in de gemeenteraad van Antwerpen, waar geregeld pleidooien worden gehouden om door het schepencollege of de gemeenteraad te laten bepalen welke stukken tijdens het volgende seizoen moeten worden gespeeld. Mijnheer de Minister, inzake de artistieke en de geestelijke vrijheid, kan u als politieke overheid alleen afwijken van het advies van de Raad van Advies indien u uw beslissing omstandig motiveert. Volgens mij kan u nooit beneden de toekenning van subsidiebedrag en categorie gaan die door de Raad van Advies wordt voorgesteld, anders zit u direct in de willekeur, waarvoor ik u wil waarschuwen.

Ik heb deze week met enig genoegen gelezen dat er uiteindelijk werk wordt gemaakt van de instelling van de Orde van de Geus van de Bedelzak. Ik doe u opmerken dat geuzen altijd gestaan hebben voor geestelijke en artistieke vrijheid. Wees dat indachtig. Wat de Orde van de Bedelzak betreft wil ik als uitgangspunt nemen dat wij een aantal gezelschappen niet tot de bedelstaf zouden veroordelen. Ik heb de indruk dat dit gebeurt. Bijgevolg vraag ik u de verdeling van de subsidies voor de toneel-

gezelschappen voor het volgende speeljaar in de Commissie voor Cultuur te laten behandelen teneinde daar in alle sereniteit over die materie van gedachten te kunnen wisselen en na te gaan op welke manier wij dergelijke incidenten in de toekomst kunnen vermijden. (*Applaus bij de SP*)

De Voorzitter Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw N. Maes (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, zoals u weet zijn er geen dames in de Vlaamse Regering. Ik herhaal dat telkens opnieuw omdat toch ooit iemand zich met mij aan het absurde van die situatie zou ergeren, maar dat blijkt zelfs tot de perstribune nog niet doorgedrongen.

Ik kan de interpellatie van de heer Hancké volledig onderschrijven en ik zal dan ook de argumentatie die hij heeft ontwikkeld niet herhalen. Ik wil ze met kracht bijtreden.

Mijnheer de Minister, ik heb voor u één enkel excuus : u heeft te weinig geld en heel veel van wat ik bepalend noem voor Vlaanderen zelfstandig cultuurbeleid, is dat het voor zijn cultuur te weinig geld over heeft. Ik vind dat op zichzelf beschamend. Van al hetgeen Vlaanderen de wereld te bieden heeft is cultuur waarschijnlijk het allerbelangrijkste exportproduct. Geen uitvindingen uit ons land kennen zoveel succes in de wereld als wat vanuit onze culturele atmosfeer aan creaties is tot stand gekomen. Dat is nog altijd zo en geldt voornamelijk voor het theater. Nederland heeft veel meer geld voor het eigen beroepstheater en voor de beroepsgezelschappen, de heer Hancké citeerde de cijfers. Dat neemt echter niet weg dat onze eigen theatergezelschappen, hoe sober zij ook moeten doen, bijna elke dag in Nederland kunnen optreden.

Het Zuidnederlands theater staat op een niveau dat grote cultuurgebieden ons kunnen benijden. Wij zijn er ons te weinig van bewust dat Nederland ons benijdt. Dit is typisch voor de Vlamingen. Misschien siert het ons dat wij niet arrogant zijn, maar het is fout gebrekkige zelfkennis te vertonen en een te klein bewustzijn van

Maes

het cultureel kunnen is volgens mij een zware fout.

Noch de Vlaamse Regering, noch de Minister van Cultuur mogen blind zijn voor deze artistieke prestaties. Ik pleit met de Minister voor meer geld. Ik pleit ook, zoals de heer Hancké, voor meer rust. Het kan niet dat heel Vlaanderen om het jaar wordt opgeschrikt en dat de relatief kleine groep beroepsmensen telkens voor hun boterham vrezende wanneer de Minister zijn jaarlijkse beslissingen neemt.

Ik herinner aan het drama van Het Reizend Volkstheater. Er werd een zware saneringsoperatie doorgevoerd en het gezelschap is er niet aan dood gegaan, dat is misschien een verdienste.

Door de oorspronkelijke beslissing was het Theatergezelschap Ivonne Lex wel ten dode opgeschreven. Mijnheer de Minister, ik ontzeg u het recht om als een keizer-koster op te treden in het theaterleven en u overall mee te bemoeien omdat ik vind dat een goed liberaal als u dit recht niet

heeft. U behoort niet tot het betuttelende genre en u hoeft dat in artistiek opzicht ook niet te doen.

Bovendien heeft u niet het recht een gezelschap, dat zijn inkomsten niet eens hoofdzakelijk uit uw kas haalt, het leven te benemen. Niet alleen de Minister van Cultuur, die voor het levensminimum van het gezelschap moet zorgen, laat het gezelschap leven, maar de bloei ervan is ook te danken aan de vele Vlaamse en Nederlandse theaters die het gezelschap vragen om er op te treden. De inkomsten van het gezelschap uit de eigen prestaties overtreffen de inkomsten verschaft door de Minister van Cultuur. Dat betekent dat alle gemeenten in Vlaanderen meer doen voor het Theatergezelschap Ivonne Lex dan de Minister van Cultuur. Zij betalen immers de uitkoopsommen om het gezelschap te laten optreden, omdat de plaatselijke culturele centra een variatie van goed beroepstoneel willen aanbieden.

Mijnheer de Minister, wij zijn het niet altijd eens met uw criteria. Wij stellen experimenteel toneel op prijs,

maar daarvoor is slechts een beperkt publiek. Als u daar geld voor over heeft in het kader van de podiumkunsten zal dat goed zijn voor de vernieuwing, maar toch slechts relatief weinig aanslaan bij het publiek. Niemand speelt graag voor lege zalen en niemand richt graag theatervoorstellingen in waar geen kat heen gaat. Het is te begrijpen dat de culturele centra en de gemeentebesturen liever goed professioneel theater aanbieden.

Mijnheer de Minister, u noemt dat risicoloos theater maar het risico elke week voor lege zalen te spelen overleeft geen enkel bestuur. Dat sanctioneert zichzelf.

Wij moeten ons publiek in Vlaanderen ook voor vol nemen. De voorstellingen van het gezelschap Ivonne Lex zijn goed gebracht. Zij brengen een keer per jaar enthousiaste jongeren in de zaal. Het jeugdtonaal in Vlaanderen is enorm succesrijk. Wij kunnen er niet genoeg van brengen. De zalen zitten telkens vol.

Het cultureel centrum van Sint-Niklaas programmeert ieder jaar ten minste een keer het Theatergezelschap Ivonne Lex. Vorig jaar bracht het de Kreuzer-sonate, een groot succes. Dit jaar wordt het een komedie. Sommige gezelschappen, die meer uit de subsidiepot mogen likken, zullen daar dit jaar niet worden geprogrammeerd. Ik wil mij hier ook niet als een soort keizerin-kosteres gedragen en hier vooraf namen noemen. De raad van bestuur van het cultureel centrum is ook selectief en bepaalt wat kwalitatief hoogstaand genoeg is voor Sint-Niklaas. Daarbij worden sommige gezelschappen niet gevraagd en krijgen anderen nog een kans.

De Voorzitter : Mevrouw Maes, wilt u besluiten ?

Mevrouw N. Maes : Ik besluit, mijnheer de Voorzitter.

De Minister zal begrijpen dat ik een pleidooi houd, niet alleen om het Theatergezelschap Ivonne Lex het leven te gunnen, maar ook het te gunnen dat het bloeie. Derhalve vraag ik dat de beslissing wordt herzien. Ik

Leden van de CVP-fractie. Vooraan : (v.r.n.l.) Senator H. Suykerbuyk, Ondervoorzitter van de Raad, de heer L. Van den Brande, nationaal Minister van Tewerksstelling en Arbeid, alsmede mevrouw M. Smet, nationaal Staatssecretaris voor Leefmilieu en Maatschappelijke Emancipatie

Maes

hoop dat elk nieuw theaterdecreet telkens weer geldt voor een ruime periode. De heer Hancké sprak over vier jaar, ik bepleit een periode van ten minste drie jaar. Dan weten de gezelschappen dat zij gedurende die periode de kans hebben het publiek en de critici te tonen wat zij kunnen, en kunnen zij die kans te baat nemen. Ik pleit dus voor hetzelfde als de heer Hancké. (*Applaus*)

De Voorzitter : Minister Dewael heeft het woord.

Minister P. Dewael (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, sta mij toe eerst en vooral even de procedure te verduidelijken met betrekking tot deze besluitvorming.

Het gaat wel degelijk om een voorstel van beslissing, uitgaande van mezelf en waarvan ik uiteraard ook, als politiek verantwoordelijk Minister, verantwoording verschuldigd ben aan de Vlaamse Raad. Het gaat echter om een aangelegenheid waarover de Vlaamse Executieve zich in globo moet uitspreken.

Jaarlijks is het altijd opnieuw het probleem dat een voorafgaande besluitvorming enige tijd in beslag neemt. Inderdaad, tussen het ogenblik waarop de verantwoordelijke Minister zijn intenties formuleert en het ogenblik waarop het dossier aan de Executieve kan worden voorgelegd, verlopen steeds minstens vier à vijf weken. Er moeten immers adviezen worden ingewonnen van de Inspectie van Financiën, bovendien moet het akkoord worden verleend door de Minister van Financiën en Begroting.

Collega, het is een traditie dat alvorens het dossier aan de Executieve kan worden voorgelegd, het in het lang en in het breed in de pers wordt uitgesmeerd. Het is niet de Minister die het laat uitlekken, maar er zijn zoveel kanalen die moeten worden doorlopen dat een verstandig op de bal spelend journalist altijd het dossier weet te bemachtigen.

Dat is trouwens ook zo in de voorafgaande besluitvorming. Het betreft de periode van de advisering : hoe-

zeer de Adviesraad ook zijn best doet om een zekere geheimhouding te respecteren, toch leest men het advies traditioneel jaarlijks in de krant alvorens het aan mezelf kan worden bezorgd.

Inzake procedure zal het dossier wellicht volgende week woensdag ter beslissing worden voorgelegd aan de Vlaamse Regering. Ter zake laat ik geen enkel misverstand bestaan. Ik zal ook de vereiste verantwoording verstrekken, maar het is een voorstel dat van mezelf uitgaat. Ik zal mij dus niet verschuilen achter de besluitvorming in het kader van de Executieve.

Collega Hancké, ik verzet mij wel tegen uw suggestie om het dossier ter bespreking aan de Commissie voor Cultuur van de Vlaamse Raad voor te leggen. Inderdaad, dan pas zou de politisering, waarover u het had in de hand worden gewerkt. U had het over het principiële karakter van een advies. U hebt pertinente vragen gesteld over de mate waarin politici over dergelijke dossiers überhaupt een beslissing kunnen en mogen nemen.

Wanneer men het beslissingsrecht aan de Executieve zou onttrekken en het toevertrouwen aan de Commissie voor Cultuur van de Vlaamse Raad — met alle respect voor deze Commissie — meen ik een zekere onlogische gedachtengang te ontwaren.

Collega's, sta mij toe eerst en vooral aan mevrouw Maes te zeggen dat ik het eens ben met haar gezegde dat er in globo te weinig geld is. Wij zullen elkaar daarover opnieuw spreken bij de opmaak van de volgende begroting. Ik zal in elk geval, zoals de voorgaande jaren, proberen daar meer middelen voor te bekomen, maar dan moet ook enige zin voor consequentie in deze Raad aanwezig zijn.

Collega Maes, ik ben het ook met u eens dat de sector tot rust moet worden gebracht. Zo dadelijk zal ik iets zeggen over de filosofie van het ontwerp-decreet inzake de podiumkunsten, waar één van de belangrijkste principes de meerjarige erkenning is die — volgens mij — tot rust aanleiding zal geven.

Fundamenteel ben ik het met u oneens wanneer u zegt dat u mij het recht ontzegt om een subsidievermindering in een aantal gevallen door te drijven. Ik ben het vooral met u oneens wanneer u mij prikkelt in mijn liberale gevoelens, zeggende dat ik als een goed liberaal niet mag optreden als een keizer-koster.

Mevrouw Maes, van twee zaken één : als men het liberalisme helemaal zou doortrekken, dan zou men inderdaad alle subsidies op een bepaald ogenblik kunnen op de helling plaatsen. Dat is nooit mijn intentie geweest. Maar, wanneer een overheid op een bepaald ogenblik beslist een bepaalde sector in de cultuur te subsidiëren krachtens een decreet of krachtens een besluit, dan is elke verstrekte subsidie, weze het na een advies van de Raad, een politieke beslissing.

Dat zijn politieke beslissingen. Zo is de toekenning van een subsidie door de Vlaamse Regering een politieke beslissing. Ik gebruik hier het woord politiek niet in de zin van de klassieke en steeds mee pejoratief wordende betekenis van het woord, maar het gaat toch om politieke beleidsdaden.

Mevrouw N. Maes : Mijnheer de Minister, ik heb u helemaal niet het recht ontzegt subsidies te verminderen, toe te kennen of stop te zetten. Ik heb alleen gezegd dat u zich ter zake niet inhoudelijk als een keizer-koster mag gedragen, zoals u het thans wel doet door deze normering. Dat heb ik willen betwisten, zonder uw ministeriële verantwoordelijkheid ter zake te willen ontnemen.

Volgens mij werd het theater door de eeuwen heen steeds door de overheid gesteund. Indien dit niet zo was geweest, zou het nooit zijn ontstaan, laat staan tot bloei gekomen.

Minister P. Dewael : Mevrouw Maes, sta mij toe mijn betoog voort te zetten, waarna ik hoop u te kunnen overtuigen van het feit dat uw indruk op een misvatting berust.

Mijnheer Hancké, eerst en vooral wil ik u erop wijzen dat, bij de verdeling van de kredieten voor de uitvoering

Dewael

van het theaterdecreet van 1975 de beschikbaarheid van de middelen het eerste uitgangspunt vormt. Inderdaad, zowel u als mevrouw Maes klaagden aan dat er in globo te weinig geld beschikbaar is.

Voor het komende seizoen bedragen de beschikbare middelen om en bij de 520 miljoen frank. Indien men het provisioneel krediet, de index, de uitvoering van collectieve arbeidsovereenkomsten hieraan toevoegt, bereikt men ongeveer 529,1 miljoen. Na abstractie van index en CAO's, stelt en men vast dat de subsidiebedragen van de twee voorbije seizoenen dezelfde bleven. Er was dus geen verhoging van het beschikbare budget.

Ter informatie geef ik u de volgende cijfers : voor het seizoen 1986-1987 : 430 miljoen ; voor het seizoen 1987-1988 : 488 miljoen ; voor het seizoen 1988-1989 : 488 miljoen ; voor het seizoen 1989-1990 : 514 miljoen ; voor het seizoen 1990-1991 : 529,1 miljoen.

Welke zijn de mogelijkheden die mij worden geboden om een beleid te voeren ? Kort en bondig samengevat, komt het hierop neer. Indien men van oordeel is dat een aantal nieuwe gezelschappen kansen moeten krijgen, dat aan een aantal vernieuwde tendensen ruimte moet worden geboden, dat een aantal toneelgezelschappen die een goede evaluatie kregen enerzijds van de bevoegde Raad en anderzijds ook volgens diverse commentatoren een extra impuls moeten krijgen, dan impliceert zulks dat de subsidiëring van de overige toneelgezelschappen moet verminderen. Ofwel keert men dezelfde subsidies uit als het vorige jaar. Dit betekent dan dat elk toneelgezelschap, welke ook de beoordeling en de evaluatie moge wezen, identiek hetzelfde bedrag zal ontvangen als het vorige seizoen. Indien echter het budget ongewijzigd blijft en men aan bepaalde toneelgezelschappen iets meer wil geven omdat zij het verdienen ingevolge hun puike artistieke prestaties — die

trouwens worden vastgesteld door de Raad van Advies — dan is men wel verplicht te snoeien in de subsidie voor de andere toneelgezelschappen. Men kan natuurlijk ook alles bij het oude laten.

Collega Hancké, in de beide gevallen krijgt men kritiek te verduren. Wanneer men alles gewoonweg continueert, wordt gezegd — vooral dan vanuit de hoek van de goed-functionerende gezelschappen — dat de Minister van Cultuur of de Vlaamse Executieve helemaal geen artistieke visie heeft. Zij redeneren dat, indien deze mensen hiervan kaas zouden gegeten hebben, zij aan de goede gezelschappen iets meer zouden geven. Een beleid van status quo is eigenlijk geen beleid.

Wanneer men echter aan de goede gezelschappen iets meer geeft, gaat dit noodgedwongen ten koste van andere gezelschappen. Deze andere gezelschappen zijn dan natuurlijk de eerste om de lobbykaart te trekken en dan zijn het andere politici, of misschien wel dezelfde, die aan de Minister van Cultuur het verwijt richten de subsidiëring van een of ander gezelschap te verminderen of misschien zelfs af te schaffen.

Mijnheer de Voorzitter, collega's, ervan uitgaan dat sommige gezelschappen meer moeten krijgen — en ik kan u een hele briefwisseling in dit verband voorleggen — maar zich tegelijkertijd verzetten tegen welkdanige vermindering dan ook, kan dus niet bij gelijkblijvend budget. Ik wil — en ik beschuldig niemand in persoon — dat enige hypocrisie in dat verband zou worden geweerd. Ik kan u daarvan inderdaad staaltjes tonen van de afgelopen dagen en weken.

Wanneer dan toch keuzen moeten worden gemaakt, meen ik dat het de taak en ook de plicht is van de beleidsverantwoordelijke voor Cultuur om zijn Raad van Advies te instrueren. Dit is mijn visie. Inderdaad, ik ben tegenstander van het gewoonweg continueren en het status quo blijven handhaven van de bestaande subsidiëring zonder dat men daaraan welkdanige wijziging zou kunnen aanbrengen.

Prioriteiten moeten worden gegeven, maar niet naar de keuze van de gezelschappen, want dan komt men inderdaad op een gevaarlijk terrein. Ik heb bijvoorbeeld wel aan de Raad voor Advies, alvorens de evaluatie-opdracht werd aangevat, een aantal prioriteiten voorgesteld. Ik heb bijvoorbeeld gezegd dat de Raad, naar mijn oordeel, extra-stimulansen moest geven aan het repertoire-theater, de fameuze A-categorie in het decreet. Een tweede keuze, die ik heb gemaakt, is extra-stimulansen te geven aan gezelschappen niet behorend tot de A-categorie, maar die wel repertoire-theater brengen. Ik denk aan de Blauwe Maandag Compagnie, aan De Tijd. Dit lijkt mij een prioriteit te zijn vanuit het beleid.

Als derde keuze moeten wij extra-stimulansen geven aan het kinder- en jeugdtheater. In het algemeen klagen zij allemaal over een gebrek aan belangstelling van het publiek voor het theater. Bijgevolg dienen wij speciaal aandacht te hebben voor het kinderen jeugdtheater, zodanig dat men op zeer jonge leeftijd met deze kunstvorm vertrouwd kan worden gemaakt.

Als vierde punt heb ik aan de Raad van Advies gevraagd rekening te houden met een bepaalde regionale spreiding. Collega Hancké, u woont in Antwerpen en ik in Limburg. In Limburg is er maar één gezelschap dat op basis van het decreet van 1975 werd erkend. U zal zeggen dat dit geen argument is, maar ik stel vast dat er slechts één gezelschap in Limburg werd erkend, met name het Limburgs Projecttheater. De Raad voor Advies stelt mij ieder jaar voor die subsidie af te schaffen. In het vakjargon wordt dan gezegd dat zij jaarlijks de „rode kaart trekken”. Op die manier zou men aan Limburg het enige gezelschap, dat het rijk is, ontnemen. Ik heb dan ook tot de Raad van Advies gezegd dat zij met enige regionale spreiding — evenwel niet als enig zaligmakend criterium dienen rekening te houden.

Uitgaande van die beleidsprioriteiten begint het werk van de adviesraden. Collega Hancké hiermee wil ik antwoorden op uw principiële vraag

Dewael

over het karakter van een advies. Wat behoort een advies te zijn en wat is dan precies nog het werk in het kader van de politieke besluitvorming? De Raad voor Advies heeft zich daarover naar mijn mening gewetensvol gebogen.

Wat TIL betreft heeft de RAT volgend advies verstrekt, ik citeer: „Het Toneelgezelschap Ivonne Lex past niet in een profielspreiding omdat meestal met te kleine produkties gereisd wordt. Het Gezelschap speelt een hoog aantal voorstellingen en bereikt daardoor in totaliteit een groot publiek, door middel van professioneel auteurstheater met weinig theatrale creativiteit. Het gebrachte repertoire, ook in de eigen zaaltjes, komt rimpelloos en risicoloos over.”

Het is dus verkeerd te stellen dat de terminologie „risicoloos en rimpelloos” een uitvinding van politici zou zijn, dat zou ik niet durven. Het is inderdaad het bevoegde adviesorgaan dat dit begrip in zijn advies heeft geschreven.

Ik citeer verder uit het advies van de RAT: „Ook het dossier mist enig profiel. Het gezelschap reageerde niet op de inhoudelijke en artistieke tekorten, die in het advies van vorig seizoen reeds werden aangestipt en streeft bovendien niet langer een strikte gezelschapsvorming na, waarmee een nieuwe richting wordt ingeslagen”. Dat waren woordelijke citaten uit het advies nummer 104 van de RAT met betrekking tot het Toneelgezelschap Ivonne Lex.

Tijdens de voorbereidende vergadering werden eveneens een aantal uitspraken gedaan. Ik citeer: „Het sanctioneren van TIL mag enkel gebeuren op basis van artistieke normen. De RAT moet bovendien dat argument ook naar buiten toe volhouden. Overheveling naar D-categorie betekent voor TIL wel degelijk een sanctie. De RAT mag niet de schijn willen wekken van het tegendeel. Een verwijzing naar D is onmogelijk wanneer de RAT trouw moet blijven aan zijn principe van meerjarige erkenning, ook wanneer men TIL op lange termijn overbodig acht.

Er zou tenminste een vingerwijzing moeten komen met betrekking tot de inhoudelijke en artistieke tekorten”. Collega Hancké, dit citaat komt niet van mij, maar dat heb ik letterlijk overgenomen van de RAT.

Ik citeer verder: „Zelfs met meer middelen in C zal TIL zich verder artistiek profileren rondom twee personen. Van een echte gezelschapsvorming is er geen sprake. Door TIL over te hevelen naar D komt de RAT tegemoet aan de betrachting om met de financieringsenveloppe soepel te kunnen werken”.

Ik kom nu tot de besluitvorming binnen de RAT. De eindstemming leverde het volgende resultaat op: er waren 6 stemmen voor de erkenning als C-gezelschap, 2 voor de erkenning als D-gezelschap en 2 onthoudingen. Belangrijk daarbij is dat de evaluatie van vorig jaar behouden werd. De RAT voegt aan het advies aan de Minister de vaststelling toe dat het TIL niet heeft gereageerd op de inhoudelijke en artistieke tekorten die in het vorige advies werden aangestipt, dat het bovendien niet langer een strikte gezelschapsvorming nastreeft en daarmee een nieuwe richting inslaat. Uiteindelijk heeft de Raad van Advies na een hearing voorgesteld de erkenning als C-gezelschap te behouden, maar met een lager subsidiebedrag. U spreekt over een status quo. Dit is niet juist, want men heeft een functie geschrappt. Maar, met de indexering geeft dat in absolute cijfers een status quo.

Wat is nu het karakter van een dergelijk advies dat mij wordt voorgelegd? Welnu, ik zal dit opnieuw simplificeren? Ofwel volgt de Minister zonder meer het advies dat hem wordt voorgelegd en dan zal, vooral vanwege de gezelschappen die menen wat meer te kunnen of te moeten krijgen, de kritiek worden geuit dat de Minister geen duidelijke visie heeft, dat hij zich volledig ondergeschikt maakt aan het advies en het slaafs volgt, dat er geen echt theaterbeleid wordt gevoerd. Ofwel volgt de Minister het advies niet, brengt een aantal correcties aan, voert dus niet slaafs uit wat de RAT zou gewild hebben en dan zegt men dat hij een autoritair beleid

voert, dat hij eigenzinnig is, dat er waarschijnlijk een politieke lobby zal hebben meegespeeld. Dat zijn de twee mogelijkheden.

Collega Hancké, ik heb de twee kritieken meegemaakt. Er zijn seizoenen geweest waar ik letterlijk het advies van de RAT heb gevolgd en dat heeft op dat ogenblik aanleiding gegeven tot een interpellatie, onder meer van uwentwege. Ik herinner mij dat vijf gezelschappen een „rode kaart” hadden gekregen van de RAT en dat ik consequent het advies heb gevolgd en deze gezelschappen heb geschrappt. Toen vond u dat een Minister niet zomaar het advies van een adviesraad moest volgen en dat er ruimte moest blijven om wijzigingen en correcties aan te brengen. Dus, in de twee hypothesen zit ik niet goed, maar dit is ook mijn ambitie niet. Belangrijker is wat men er mee doet en dat men de conclusies van de RAT ook doortrekt naar de budgettaire consequenties. Wanneer de RAT in zijn advies over het Theatergezelschap Ivonne Lex duidelijk een negatieve ondertoon laat blijken, begrippen hanteert als burgerlijk, risicoloos, rimpelloos, maar tegelijkertijd vaststelt dat het subsidiebedrag eigenlijk hetzelfde moet blijven — dus, enerzijds zeggen dat er ernstige artistieke tekorten zijn en dat er niet wordt gereageerd op de geformuleerde opmerkingen en anderzijds hetzelfde subsidiebedrag voorstellen — is dat volgens mij tegelijk warm en koud blazen. Ik heb de lijn van het RAT-advies inderdaad doorgetrokken tot de budgettaire consequenties.

Ik had ook een andere bedoeling voor ogen. Vanaf het ogenblik dat mijn voorstel van beslissing wereldkundig werd gemaakt is er inderdaad een actie gegroeid, waaruit volgens mij wel de levenskracht van dit gezelschap is gebleken. U hebt verwezen naar het groot aantal handtekeningen. Het gezelschap heeft zich begeven op het terrein van de lobbying bij alle mogelijke politici en partijen, bij mezelf en alle collega's in de Vlaamse Executieve. Sta mij toe te zeggen dat uit al die reacties is gebleken dat TIL beschikt over een trouw en alert publiek. Ik blijf echter bij mijn stelling en ik antwoord daar-

Dewael

mee op een andere vraag van uwentwege, collega Hancké, dat het soort theater dat TIL brengt niet als een eerste prioriteit voor een cultuuroverheid voor subsidiëring moet worden weerhouden. Naast het repertoiretheater — dus de grote zaalproducties — dat vanuit historisch en artistiek oogpunt belangrijk blijft, moet de overheid in eerste instantie die initiatieven ondersteunen, meen ik althans, die blijf geven van een vernieuwend en van een coherent artistiek concept zowel inzake repertoirekeuze als aanpak door de regisseurs, decorontwerpers en acteurs. Ik heb de Blauwe Maandagcompagnie als type-voorbeeld gegeven. U zult in mijn geformuleerd voorstel gemerkt hebben dat daar een substantiële subsidieverhoging wordt voorgesteld. Van twee zaken één. Ofwel geeft men dat geen kans en trekt men dus het status quo door en dan sluit ik niet uit dat men mij tijdens de volgende vergadering interpelleert en vraagt hoe het komt dat een dergelijk gezelschap vanwege de overheid niet over meer middelen kan beschikken, ofwel bewandelt men de andere weg, wat ik heb gedaan.

Desalniettemin heb ik, na kennisname van alle reacties en na het gesprek dat ik met het betrokken gezelschap heb gehad, mijn mening herzien. Ik zal dan ook de Vlaamse Executieve voorstellen TIL voor het volgende seizoen een subsidie van 8 miljoen frank toe te kennen. Er wordt op dat ogenblik aan het gezelschap een duidelijk signaal gegeven inzake de inhoudelijke tekorten, zoals die door de Raad van Advies werden vastgesteld. In mijn voorstel vermindert de subsidie dus met 6,3 miljoen frank ten opzichte van het lopende seizoen en het gezelschap wordt hiermee ook ondergebracht in de categorie D. Mijnheer Hancké, in uw interpellatie sprak u op een bepaald ogenblik over 11 miljoen frank. Ik heb nooit over dit bedrag gesproken.

Hoe dan ook, ik denk dat wij op korte termijn nood hebben aan een andere decretale basis. Immers, het probleem van de artistieke keuzen, wie daarbij moet adviseren, wat de

draagkracht is van zulk een advies en wie uiteindelijk de beslissing zal nemen, zal in elk concept gesteld blijven en dit of we nu jaarlijks of vierjaarlijks erkennen. Vier jaar is een langere periode maar op een bepaald ogenblik zullen wij moeten evalueren en na evaluatie een aantal keuzen moeten maken. Er zullen altijd problemen rijzen enerzijds voor goede gezelschappen die graag nog meer zouden bekomen hebben dan wordt voorgesteld en anderzijds minder goede gezelschappen waarop men budgettaire conclusies moet toepassen. Dat probleem zal in elk decretaal kader rijzen.

Ik denk wel dat het ontwerp van decreet inzake podiumkunsten, zoals het gisteren door de Vlaamse Executieve werd goedgekeurd, aan het geheel van deze sector meer ruimte, meer zuurstof, meer vrijheid zal geven. Immers, naast het feit dat niet alleen het teksttheater wordt geregeld, worden ook andere podiumkunsten zoals het muziektheater, de dans, de kunstcentra decretaal onderbouwd. Men zal niet alleen werken met de vierjaarlijkse erkenningen en subsidiëringen — wat een langere termijnplanning mogelijk maakt — maar men heeft ook resoluut een aantal kwantitatieve criteria, die in het bestaande decreet van 1975 aanwezig zijn, consequent geschrapt. De toch wel storende kwantitatieve normen, zoals bepaald in het decreet van 1975, zijn grotendeels, met uitzondering van de minimumdrempel van het aantal te brengen voorstellingen, geschrapt.

Last but not least, in het nieuwe ontwerp van decreet dat door de Vlaamse Executieve werd goedgekeurd, wordt mijn oorspronkelijke voorstel om de grootst mogelijke onafhankelijkheid voor de adviesraden — elke discipline krijgt een eigen adviesraad — te waarborgen, aanvaard. Mijn voorstel kwam erop neer dat degene, die een bezoldigde functie in het theatergezelschap uitoefent of zitting heeft in de Raad van Bestuur van het gezelschap, onmogelijk lid kan worden van de adviesraad. Hoewel de Ministerraad vooreerst, onder druk van betrokkenen, mijn voorstel had verworpen en argumenteerde dat de

ze tenminste een minderheidspositie in de adviesraad toebedeeld moesten krijgen, verheug ik er mij over dat de Vlaamse Executieve op mijn oorspronkelijk voorstel is teruggekomen en het principe van de volledige onafhankelijkheid en ongebondenheid van de adviesraden heeft onderschreven.

Het komt er nu op aan om snel werk te maken van de nieuwe decretale regeling. Er werd voldoende verklaard dat het theaterdecreet van 1975 voorbijgestreefd is.

Het ontwerp van decreet werd voor advies naar de Raad van State gestuurd. Zodra ik het advies heb ontvangen, staat niets meer een vlugge bespreking en behandeling in de Vlaamse Raad nog in de weg.

Ik wil nog de volgende beschouwing toevoegen, namelijk dat de hele sector podiumkunsten — dit geldt niet alleen voor theaters — nood heeft aan meer budgettaire middelen. Op die vraag kon de Executieve mij nog geen uitsluitsel geven.

In ieder geval, ik zal geen middel onverlet laten om, jaar in jaar uit, bij de opmaak van de begroting te pleiten voor een verhoging van de hiervoor bestemde enveloppes. Maar, zoals ik aan mevrouw Maes reeds liet opmerken, onderstreep ik dat de hele Vlaamse Raad — indien ik daar niet of onvoldoende in zou slagen — zijn verantwoordelijkheid moet nemen.

De Voorzitter : De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké : Mijnheer de Voorzitter, ik heb zeer aandachtig geluisterd naar het uitvoerig antwoord van de Minister en moet daaruit besluiten dat ik overschot van gelijk had te interpellieren. De Minister heeft in menig opzicht bevestigd wat ik dacht en wat ik vreesde.

De Minister heeft in zijn antwoord een aantal elementen uit het advies van de Raad van Advies van verleden jaar en van dit jaar geciteerd.

Mijnheer de Minister, als u de verschillende adviezen over de 24 gezelschappen van Vlaanderen aan de Raad zou voorleggen, dan ben ik er

Hancké

zeker van dat er voor bijna allemaal één of andere aanmerking geldt, zoals die voor TIL zijn gevonden. De Minister heeft wel de fair play gehad om te bekennen dat zijn eigen theater in Limburg een advies krijgt dat een rode kaart verdient. Ik kan het ook niet helpen dat ik in Antwerpen woon en dat 12 van de 24 gezelschappen in Antwerpen spelen. Dit is voor mij, in tegenstelling tot wat u schijnt te zeggen, zeker geen argument om eerder in Antwerpen te snoeien als er moet worden bespaard, zoals nu de laatste jaren met grote regelmaat is gebeurd. En ik denk daarbij aan de KNS, aan TIL, aan RVT en nog andere.

Een advies geeft positieve en negatieve punten en formuleert een besluit. Het besluit was : laten wij het bij categorie C houden en het subsidiebedrag van vorig jaar toekennen. Wat kan een Minister dan nog beslissen ? Mijnheer de Minister, ik heb mijn wenkbrauwen gefronst toen u zei dat het soort theater dat TIL brengt niet voor subsidiëring in aanmerking kan komen.

Minister P. Dewael : Niet als eerste prioriteit.

De heer L. Hancké : Ik ben van die uitspraak geschrokken. Nu weet ik wel dat subsidiëring van kunstvormen door de overheid altijd problemen met zich brengt. Dat is overal zo en zal zo wel blijven. In Nederland worden daarover boeken en doctoraatthesissen geschreven. Eén van uw voorgangers, de heer Poma, met wie ik het ook een paar keer aan de stok heb gehad, heeft mij ooit geantwoord dat voor hem het publiek beliste.

Dat heeft natuurlijk zijn nadelen. Ik heb hem dat van op deze tribune gezegd. Dat betekent immers dat men de instellingen uitnodigt om de Tien Kleine Negertjes of om Fientje Beulemans op te voeren.

U weet ook, mijnheer de Minister, dat niet de genuanceerde argumenten van de Raad van Advies tot deze beslissing hebben geleid. Wij weten dat allerlei andere dingen hebben

meegespeeld. U zegt bijvoorbeeld dat Blauwe Maandag Compagnie een gezelschap is dat u hoog in het vaandel draagt en terecht. (*Opmerking van Minister P. Dewael*)

Maar ik heb geen pleidooi gehouden om de subsidies voor dit gezelschap op een hoger peil te brengen omdat ik van mening ben dat, wanneer u de toelage voor de Blauwe Maandag Compagnie wil verhogen en daarvoor er een gunstig advies van de Raad van Advies is, u een solidaire inspanning van de andere gezelschappen moet vragen indien u er niet in slaagt om uw globaal budget te verhogen. Een eventuele verhoging verhalen alleen op één enkel toevallig Antwerps gezelschap is geen redelijk uitgangspunt.

Minister P. Dewael : U zegt dat bij een gelijkblijvend budget, wanneer een positief signaal moet worden vertaald op het vlak van de financiering — ik neem hier de Blauwe Maandag Compagnie — men dit evenredig moet verhalen op alle andere gezelschappen. Mijn vraag is nu bij welke gezelschappen ? U zegt evenredig verhalen. Op allemaal ? Op basis van de adviezen ? Op basis van welke criteria ?

Over het eerste punt, namelijk een positief signaal positief vertalen in de subsidiëring, zijn wij het eens. Daarop zal ik geen kritiek krijgen. Op het moment echter dat men begint te zeggen dat er andere gezelschappen zijn die zullen moeten bloeden, dan gaan de poppen aan het dansen.

De heer L. Hancké : Mijnheer de Minister, ik ga het anders verwoorden. Ten eerste, wanneer er een positief advies is dan volgt u dat advies. Ten tweede, wanneer u meent, mijnheer de Minister, redenen te hebben om af te wijken van een advies zoals u voor TIL voorstelt, dan moet u dat omstandig motiveren. Ik dring er op aan dat het probleem dan opnieuw in de Commissie wordt besproken omdat daar kennis zou kunnen worden genomen van uw motivatie en de oprechtheid ervan.

Als u een instelling meer subsidies wil geven en u beschikt over geen geld dan vind ik dat u een solidaire

inspanning kunt vragen aan de hele sector. U moet dat niet afwentelen op één van de instellingen waarvan het bestaansrecht, op basis van de bedragen van vorig jaar, door de Raad van Advies is goedgekeurd.

Ik blijf van mening dat wanneer u anders handelt — u heeft dat in fine van uw uiteenzetting toegegeven — u als politicus, uw eigen artistieke normen gaat gebruiken en in de subsidiëring vertalen. Daarover heb ik vele twijfels. Ten opzichte van u zijn die twijfels wellicht wat kleiner, want hier geldt de klassieke formule : ik ben bang voor uw opvolger.

Ik wens deze weg van artistieke beoordeling door de overheid echter niet op te gaan. Ik ben van mening dat u zich moet houden aan die adviezen in de mate van het mogelijke. Als u daar van afwijkt, hebben wij ook het recht te weten waarom. Een van de gevaren van uw manier van werken — ook de heer Poma heeft dit meegemaakt — is dat u onmiddellijk een eventueel lichtgele kaart omzet in een rode kaart. Dat betekent echter de afschaffing van een gezelschap. Daardoor worden 40 mensen werkloos en komen 75.000 mensen die gewend waren dit theater te bezoeken, in de kou te staan. Een bezoekersaantal van 75.000 is voor een gezelschap in Vlaanderen een groot aantal. Ik denk dat alleen de KNS met zijn 100.000 bezoekers per jaar het beter doet.

Minister P. Dewael : Dat ontken ik niet, maar ik huldig niet het principe dat de bezoeker beslist.

De heer L. Hancké : Ik pleit zeer sterk voor het recht op experimenten waar weinig publiek op afkomt. Dat is ook de reden waarom ik steeds tegen de rode kaart heb gepleit. U hebt gelijk, maar het feit dat een theater publiek trekt is een blijk van vertrouwen waaraan beleidsmensen niet mogen voorbijgaan.

Mijnheer de Minister, ik verzoek u dus de leefbaarheid van TIL maximaal te beveiligen en hoe dan ook tegenover de Raad het engagement aan te gaan dat, wanneer u redenen hebt om van bepaalde adviezen af te

Hancké

wijken, u de Commissie voor Cultuur daarover omstandig toelicht.

De Voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw N. Maes (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik zal kort gaan. Het ergste vind ik dat men tot de conclusie komt dat een bepaald gezelschap overbodig is. Ik ben van mening dat wij dit gezelschap ook nodig hebben. Wij hebben behoefte aan kwaliteitstheater en kwaliteit is het enige wat telt. Als goed theater op een klassieke manier wordt gebracht, vindt u daarvoor liefhebbers. Als goed theater op een moderne manier wordt gebracht, vinden wij daar liefhebbers voor.

Wij hebben in Sint-Niklaas deze week de Blauwe Maandag Compagnie aan het werk gezien met hun jongste produktie in negen bedrijven. De uitvoering duurde vijf uur en was prachtig. De zaal zat vol maar het was niet ons gewone theaterpubliek. De mensen kwamen van overal. Wij hebben volgend jaar ook De Tijd en Blauwe Maandag Compagnie geprogrammeerd. In een kleine stad als de onze hebben wij vijftien voorstellingen, gebracht door beroepsgezelschappen, waarvan twee door TIL omdat wij weten dat het goed theater is dat goed wordt gebracht en wij daar een publiek voor hebben.

Mijnheer de Minister, u mag niet beweren dat een gezelschap, dat goed theater brengt, in Vlaanderen overbodig is. Wij hebben er daarvan nog te weinig. De grote toneelgezelschappen kunnen wij in onze pover uitgeruste schouwburg helaas niet uitnodigen. Wij zouden graag NTG en KVS uitnodigen maar zij kunnen bij ons niet binnen met hun produkties. Daarvoor hebben wij u nodig, om onze theaterinfrastructuur te verbeteren.

Sommige toneelgezelschappen nodigen wij niet uit omdat zij niet goed genoeg zijn. Ik beweer niet dat zij overbodig zijn, maar wij vinden ze niet goed genoeg. De Raad van Advies mag criteria opleggen maar u mag niet denken dat wij het in Vlaan-

deren alleen met De Tijd of Blauwe Maandag Compagnie zullen rooien, of met KNS en KVS. Wij hebben goede beroepsgezelschappen nodig. Wij hebben het Theatergezelschap Ivonne Lex nodig. Of een theatergezelschap zich in Limburg vestigt of gegroeid is in West-Vlaanderen, als het goed is komt het in heel Vlaanderen en gaat ook Nederland open.

Wij moeten de kwaliteit stimuleren. Ontneem een theatergezelschap dat bewezen heeft jaar in jaar uit kwaliteitstheater te kunnen brengen, zij het dan te klassiek voor sommigen, niet de levenskans. Het heeft bestaansrecht in Vlaanderen. Wij hebben het in onze vele kleinere steden nodig.

De Voorzitter : Minister Dewael heeft het woord.

Minister P. Dewael : Mijnheer de Voorzitter, ik wil nog even in alle duidelijkheid stellen dat ik nooit beweerd heb dat in het licht van de kwaliteitsnormen een of ander gezelschap overbodig is, zoals mevrouw Maes dat zegt. Ik heb wel verklaard dat er in de orde van subsidiëring prioriteiten moeten worden vastgelegd en dat wat TIL brengt, in mijn ogen, niet bovenaan op deze prioriteitenlijst kan staan. Ik wens meer het accent te leggen op de vernieuwende tendenzen. Ik deel het standpunt niet van mijn voorganger waarbij, zoals de heer Hancké verklaart, het publiek beslist. Wanneer het betrokken gezelschap kan rekenen op een ruim en trouw publiek, zal het zeker ook over de nodige ontvangsten kunnen beschikken.

In verband met de advisering en de autoriteit die men daaraan wenst toe te kennen heeft de heer Hancké zich niet duidelijk uitgesproken. Wanneer men een advies krijgt blijft dat een advies, niet alleen voor de theatersector maar ook voor alle andere culturele sectoren. Men kan daarmee rekening houden maar men is niet verplicht dat te doen. Ik houd mijn hart vast bij de bewering dat de Commissie voor Cultuur van de Vlaamse Raad moet worden gevat bij iedere afwijkende beslissing van de Minister. Ik ben van oordeel dat de Executieve een beslissing moet nemen die

rekening houdt met de uitgebrachte adviezen. Wanneer sommige leden van de Vlaamse Raad het hiermee niet eens zijn, kunnen ze altijd de Minister interpellieren of hem vragen stellen. Het beslissingsrecht overhevelen van de Executieve naar de Commissie voor Cultuur van de Vlaamse Raad op het ogenblik dat de Executieve een bepaald advies niet zou volgen, lijkt mij een moeilijke redenering die ik niet kan volgen.

Mijnheer Hancké, u bent niet consequent. U beroept zich nu op het advies van de RAT om het behoud van de subsidiëring voor TIL te bepleiten, terwijl u zich drie jaar geleden juist hebt gebaseerd op het feit dat ik niet verplicht was een rode kaart van de RAT blindelings te volgen.

„De mannen van den Dam” kregen een rode kaart van de Raad van Advies. Ik ben consequent geweest en heb ze geschrappt. U hebt mij toen onmiddellijk geïnterpelleerd omdat ik het advies had gevolgd. Toen hebt u gezegd : „Een advies is een advies”.

De heer L. Hancké : Mijnheer de Minister, ik zeg dit nog altijd, maar de manier waarop u het speelt gaat mij verplichten op uw voorstel van decreet onmiddellijk te zeggen dat het een bindend advies gaat worden. Dan zullen wij deze geschiedenissen niet meer meemaken.

Minister P. Dewael : Ik kijk deze discussie met belangstelling tegemoet.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen deze namiddag om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

Voorzitter

De vergadering is gesloten.

— *De vergadering wordt gesloten om
13 uur.*

BIJLAGE

VRAAG OM UITLEG

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 20)

Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vergadering van 10 mei 1990

Vaste verslaggever : mevrouw O. Lefeber, Secretaris van de Commissie.

— Vraag om uitleg van mevrouw F. Brepoels aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting in verband met het niet-heropstarten van een waterzuiveringsstation in de gemeente Zonhoven

1. Uiteenzetting van de vraag door mevrouw F. Brepoels

Mijnheer de Minister,

Op 7 oktober 1985 werd het waterzuiveringsstation van Zonhoven overgedragen aan de VMZ. Sinds een aantal jaren is het niet meer in werking, naar verluidt wegens technische problemen. Er zou teveel zand zijn in het te zuiveren water, bovendien zouden er zich wegens het jarenlange stilliggen van de installatie herstellingswerken opdringen. Drie dagen nadat hieromtrent een persartikel is verschenen, zou de VMZ bericht hebben dat er werken aan het station zouden worden uitgevoerd.

Ik vernam dienaangaande dan ook graag van de geachte Minister het volgende :

- Welke zijn de precieze problemen die het heropstarten van dit station in de weg staan ?
- Welke herstellingswerken zijn er uitgevoerd ?
- Wanneer zal het waterzuiveringsstation terug in werking worden gesteld ?

2. Antwoord van de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting

De Gemeenschapsminister bevestigt de gegevens die werden verstrekt door het geachte lid. Het waterzuiveringsstation van Zonhoven werd opgestart in 1975. Op 31 maart 1988 werd het stilgelegd omwille van twee redenen : er was te veel zand in het te zuiveren water, bovendien werd te veel zuiver beekwater aangevoerd. De oorzaak daarvan moet gezocht worden in de slechte werking van de rioleringsoverstorten.

De oplossing van het probleem ligt in het beperken van de toevoer van het bijkomend beekwater. Daartoe moest de gemeente Zonhoven werken uitvoeren aan de riolering. Deze werken zouden moeten zijn uitgevoerd voor het einde van dit jaar. Het station kan dan onmiddellijk terug in gebruik worden genomen.

De Gemeenschapsminister stelt hierbij vast dat er een meer algemeen probleem is in verband met de werking van diverse waterzuiveringsstations. Daarom heeft hij aan de VMZ de opdracht gegeven een beoordeling te maken van het functioneren van alle bestaande waterzuiveringsinstallaties. Deze opdracht is belangrijk in het kader van het debat dat over de werking van de VMZ zal worden gevoerd in de Vlaamse Raad.

3. Replieken

Een lid wil bij deze bespreking ook een opmerking maken over problemen in verband met de watervoorziening in de gemeenten Beringen en Tessenderlo. Hij vraagt dat de opties voorzien in het Milieubeleidsplan van de Gemeenschapsminister zo snel mogelijk zouden worden uitgewerkt. Hij stelt aan de Gemeenschapsminister de vraag welke concrete stappen er worden ondernomen om aan het door hem gestelde probleem te verhelpen.

Het door het lidesignaleerde probleem is volgens de Gemeenschapsminister een gevolg van de infrastructuurwerken, zoals de bouw van een nieuwe watertoren in Lommel, die op dit ogenblik worden uitgevoerd. Deze werken moesten tegen half mei zijn beëindigd. Door een geval van overmacht bij de aannemer, is er echter vertraging opgetreden. Daardoor zouden de werken pas tegen eind november achter de rug zijn. Dit brengt met zich mee dat de noodmaatregelen, die getroffen werden door Koersel en omgeving voorlopig moeten verlengd worden. Er kunnen problemen worden verwacht indien de uitzonderlijke droogte van verleden jaar zich deze zomer zou herhalen. De overheid is in deze zaak echter niet in gebreke gebleven. De problemen zijn louter voortgevloeid uit de vertraging die zich bij de werken heeft voorgedaan.

Een lid van de Raad, dat niet tot de Commissie behoort, stelt vragen over de dimensionering van de waterzuiveringsstations. Er wordt door het beleid geopteerd voor stations met grote opvangcapaciteit. Daarbij wordt de stimulering van kleine opvang en zuivering in individuele waterputten over het hoofd gezien. Rationeel gebruik van regenwaterputten kan volgens dit lid tegemoetkomen aan het probleem van de ondercapaciteit van de bestaande zuiveringsinstallaties. Wordt er gedacht aan een reglementering, waarbij bij nieuwbouw de installatie van een waterput verplicht zou worden gesteld ?

Op deze laatste vraag antwoordt de Gemeenschapsminister dat deze problematiek kadert in de globale opdracht die aan

de VMZ zal worden gegeven. Hij is tevens van oordeel dat verspilling van drinkwater zoveel mogelijk moet voorkomen worden.

Ten slotte wordt door de steller van de vraag om uitleg nog gevraagd of de door de Gemeenschapsminister vermelde bijkomende werken aan de riolering door de gemeente Zonhoven, de inwerkingstelling van het waterzuiveringsstation niet zullen vertragen. Stelt er zich ook geen probleem in verband met de betoelaging van de gemeente voor deze werken ?

De Gemeenschapsminister bevestigt nogmaals dat de werken zowel aan de riolering als aan het zuiveringsstation tegen het einde van het jaar moeten beëindigd zijn en dat het station dan kan heropgestart worden.
